

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

3. ČÍSLO / XXI. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

20. LEDNA 2013

Z obsahu:

**K naší víře v Boha
nevyhnutelně patří Maria**
Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci
2. ledna 2012
- strana 2 -

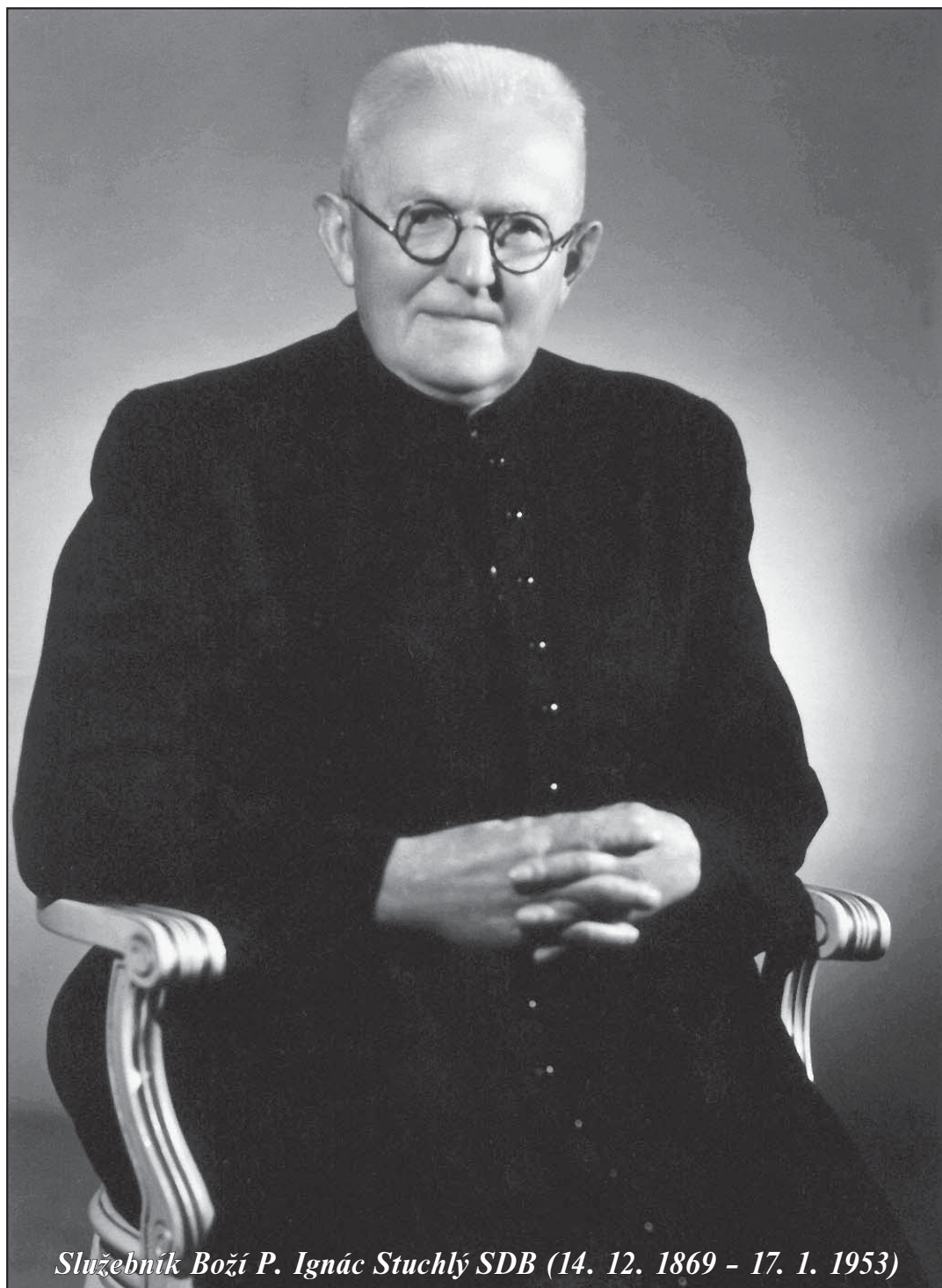
V jaké době žijeme?
Kázání kardinála
Joachima Meisnera
na svátek Mláďátek
v kolínském dómě
dne 28. prosince 2012
- strana 4 -

Myšlenky k Roku víry
P. Bernhard Gerstle FSSP
- strana 5 -

**Matka Boží učinila
v mém životě něco
velkolepého**
Davidovo svědectví
na festivalu mládeže
v Medžugorje v srpnu 2012
- strana 6 -

Katechismus andělů (7)
- strana 9 -

**60 let od smrti
služebníka Božího
P. Ignáce Stuchlého SDB
(1869-1953)**
- strana 10 -

Služebník Boží P. Ignác Stuchlý SDB (14. 12. 1869 - 17. 1. 1953)

Editorial

„Bohu není nic nemožné! S Ním se náš život ubírá po bezpečném území a v pevné naději je otevřen budoucnosti.“ Slova Svatého otce přesně vystihují obsah tohoto čísla Světla.

Nejde však jen o Světlo, ale hlavně o život sám. Bez Boha život dříve či později končí v beznaději. Krásné svědectví (str. 6) o tom, že bezvýchodná situace se snadno může proměnit v radost a celoživotní naději, nalezneme u zkrachovalého podnikatele, kdy nechybělo málo a přišel by i o to nejvzácnější, co zde na světě měl – o rodinu. Matka Boží si ho však k sobě zavolala, on šel, i když s předsudky, ale šel za ní. A zázrak byl učiněn. Přišly těžké zkoušky, ale Panna Maria svému synu dala opět sílu a stal se další zázrak...

Bůh působí i v dnešním světě skrze Marii – jak říká Benedikt XVI., „bez ní by vstup Boha do dějin lidstva nedosáhl svého cíle... Maria tak patří nevyhnutelně k naší víře v Boha.“

Mariinu pomoc jistě vzýval a pociťoval i služebník Boží P. Ignác Stuchlý, první český salesián. Šedesáté výročí jeho úmrtí si v těchto dnech připomínáme. Proto se aspoň v datech vracíme k jeho životnímu poselství a dílu (str. 10).

Zamyšlení nad tím, kam směřuje dnešní svět, jak se může šířit neúcta k Božímu stvoření, z čeho pak vycházejí při naplnění Božího záměru se stvořením, nám nabízí homilie kardinála Meisnera (str. 4). Jeho slova jsou poselstvím doby i pro nás.

Snad ještě naléhavější je zamyšlení k Roku víry člena Bratrstva sv. Petra P. Gerstla (str. 5), který se obrací do nitř katolické církve a zdůrazňuje, že řešení vnitrocírkevní krize vyžaduje na prvním místě změnu života jednotlivých katolíků. Je to pobídka, aby se každý z nás zamyslel nad tím, jak žije svou vírou, jak „trpí s církví“, jakým způsobem může obnovit svůj vztah k Bohu.

Platí zde slova Svatého otce: „Jedině když se otevřeme jako Maria Božímu působení, jediné svěříme-li svůj život Pánu jakožto příteli, kterému naprosto důvěřujeme, všechno se mění, náš život dostává nový smysl a novou tvář, tvář dětí Otce, který nás miluje a nikdy neopustí.“

Daniel Dehner

K naší víře v Boha nevyhnutelně patří Maria

Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci 2. ledna 2013

Drazí bratři a sestry, Narození Páně svým světlem znovu proniká temnoty, které často obestírají náš svět i naše srdce, a přináší naději a radost. Odkud toto světlo přichází? Z betlémské jeskyně, kde našli pastýři „Marii a Josefa i děťátko položené v jeslích“ (Lk 2,16). Tváří v tvář této Svaté rodině vyvstává další a hlubší otázka: jak může ono slabé děťátko vnést do světa tak radikální novost, která mění běh dějin? Není v jeho zrodu něco tajemného, co vystupuje nad onu jeskyni?

Stále znovu se tak vynořuje otázka po Ježíšově původu, tedy tatáž, kterou klade během procesu mistodržitel Pilát Pontský: „Odkud jsi?“ (srov. Jan 19,9) A přece je jeho původ zcela jasný. Když Pán v Janově evangeliu prohlašuje: „Já jsem chléb, který sestoupil z nebe“, židé proti Němu reptali a namítali: „Copak to není Ježíš, syn Josefův? Známe přece jeho otce i matku. Jak tedy může tvrdit »sestoupil jsem z nebe«?“ (Jan 6,42) A krátce nato obyvatelé Jeruzaléma důrazně odporují Ježíšovu mesiášství svým tvrzením, že přece dobře vědí, odkud je, zatímco „až přijde Mesiáš, nebude nikdo vědět, odkud je“ (Jan 7,27). Ježíš sám jim dává na srozuměnou, jak lichý je předpoklad, že znají jeho původ, a poskytuje ukazatel, který umožňuje poznat, odkud přichází: „Nepřišel jsem sám od sebe, ale poslal mě ten, který je pravdivý. Vy ho neznáte.“ (Jan 7,28) Ježíš je určitě původem z Nazareta a narodil se v Betlémě, ale co je známo o jeho pravém původu?

Čtyři evangelia obsahují jasnou odpověď na otázku, „odkud“ přichází Ježíš. Jeho pravý původ je Bůh, Otec. Pochází cele od Něho, avšak odlišným způsobem než jakýkoli prorok či Boží posel, kteří přišli před Ním. Tento původ v tajemství Boha, kterého „nikdo nepoznal“, je obsažen už ve vyprávěních o jeho dětství v Matoušově a Lukášově evangeliu, z nichž čteme v této vánoční době. Anděl Gabriel zvěstuje: „Duch Svatý sestoupí na tebe a moc

Nejvyššího tě zastíní. Proto také dítě bude nazváno svaté, Syn Boží.“ (Lk 1,35) Tato slova opakujeme pokaždé, když recitujeme *Krédo*, Vyznání víry: „*et incarnatus est de Spiritu Sancto, ex Maria Virgine* – skrze Ducha Svatého přijal tělo z Marie Panny a stal se člověkem“. Při této větě poklekáme, protože závoj, který skrýval Boha, je otevřen a jeho neprobádatelné a nedostupné tajemství se nás dotýká: Bůh se stává Emmanuelem, „Bohem-s-námi“. Když nasloucháme mešním ordinariům, která zkomponovali velcí mistři sakrální hudby, mám na mysli například Mozartovu Korunovační mši, okamžitě postřehneme, že se nad touto větou zvláště pozastavili, jako by se snažili univerzálním jazykem hudby vyjádřit to, co slova nemohou říci, totiž obrovské tajemství Boha, který se vtěluje, stává se člověkem.

Povšimneme-li si pozorně výrazu „skrze Ducha Svatého přijal tělo z Marie Panny a stal se člověkem“, zjistíme, že obsahuje čtyři jednající subjekty. Výslovně jsou zmíněni Duch Svatý a Maria, ale naznačen je také „On“, to znamená Syn, který přijal tělo a stal se člověkem z Panny. Ve Vyznání víry, *Krédu*, je označen Ježíš různými jmény: „Pán, ... Kristus, jednorozený Syn Boží... Bůh z Boha, Světlo ze Světla, pravý Bůh z pravého Boha... jedné podstaty s Otcem“ (*Nicejsko-cařihradské vyznání*). Potom vidíme, že zájmeno „On“ odkazuje také na osobu Otce. Prvním podmínem této věty je tedy Otec, který je se Synem a Duchem Svatým jediným Bohem.

Toto tvrzení *Kréda* nevyjadřuje ani tak věčné Boží bytí, ale spíše čin, na kterém se podílejí tři božské Osoby a který se uskutečňuje „*ex Maria Virgine*“. Bez ní by vstup Boha do dějin lidstva nedosáhl svého cíle a nekonalo by se to, co je v našem Vyznání víry centrální: Bůh je Bohem-s-námi. Maria tak patří nevyhnutelně k naší víře v Boha, který jedná a vstupuje do dějin. Dává k dispozici celou svoji osobu, dává svolení stát se místem přebývání Boha.

Dokončení na str. 13

Tvůj Pán se po Janově křtu a čtyřicetidenní přípravě v samotě a postu vrací do Galileje, aby zde zahájil svou veřejnou činnost. Cestou se k němu připojili první učedníci. I ty se k nim připoj: jako Ježíšův přítel jsi vítán na svatebním veselí, kam Pána pozvali. Připrav se proto důstojně na tuto slavnost, která je pro tebe o to významnější, že se zde setkáš i s Ježíšovou Matkou Marií, která sem přišla nejen jako host, ale jako dobrá pomocnice.

Blahopřej snoubencům k jejich významné životní události, ale především jim blahopřej, že do svého středu pozvali Pána a jeho Matku. Může být větší štěstí, než nacházet se ve společnosti Božího Syna a té, které on vděčí za svůj lidský život? Ochota, s jakou přijali pozvání na tuto světskou slavnost, ať je ti povzbuzením, abys vždy a všude myslel na to, zajistit si přítomnost a společnost Ježíše a jeho laskavé a starostlivé Matky.

Zatímco celá společnost se bezstarostně veselí, Mariino srdce rozpoznává včas i z nejmenších náznaků nemilou skutečnost, že se hostitelé nečekaně ocitají v nepříjemných obtížích. Pozoruj a dobře si zapamatuj, s jakou starostlivostí myslí na ty, kteří ani netuší, že by se na ni mohli ve své tísní obrátit. Jak by se pak mohla nepostarat o ty, kteří ji o to s důvěrou prosí?

Nemají vína, sděluje diskrétně svému Synu. Nemají to, co v tuto chvíli nezbytně potřebují. Stejně dobře si všimni, jak málo stačí této Matce, aby probudila všemohoucí dobrotu svého Syna. Ježíšova odpověď připadá jako odmítnutí tobě, nikoliv však Marii. Ta ani na chvíli nepochybuje, že její Syn nenechá mladý pár na holičkách, a vůbec nepokládá za potřebné, aby na něho dále naléhala. Spíše myslí na to, aby pro Pánovu velkodušnou štědrost připravila co nejlepší podmínky. Ježíšova dobrota by mohla narazit na lidskou neochotu k potřebné spolupráci. Prosis-li Marii o cokoliv, snaž se, abys nepřeslechl její mateřské doporučení: *Cokoliv vám řekne, učinite!*

Ten, kterému je *dána veškerá moc na nebi i na zemi*⁽¹⁾, ví také nejlépe, co je třeba pro přijetí jeho dobrodiní předem vykonat. Chceš-li být svědkem zázraků, učini přesně a bez váhání všechno, co ti řekne.

Počátek divů

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Udělejte všechno, co vám řekne!

Naplňte nádoby vodou! Odlož všechnu pohodlnost, povrchnost a polovičatost. Učiň ze své strany všechno, co je v tvých silách, abys vyplnil to, co zůstává prázdné. Pán nebude nahrazovat tvé nedostatečné úsilí, ale chystá se proměnit tvé opravdové a vytrvalé snažení, i když se zatím jevílo neplodné. Jak dobře si počínají služebníci, že naplnili všechny nádoby až po sám okraj, i když neměli tušení, co má tento vzácný host v úmyslu! O kolik dobrého a chutného vína by připravili hostitele, kdyby svou práci vykonali polovičatě!

Nabírejte a odnášejte. Ovoce Ježíšova požehnání není určeno jen tobě, ale všem. Proto nabírej a roznášej, aby všichni mohli chválit Ženicha, že *zachoval dobré víno*. Všichni hosté jsou veselí a spokojení, že se jim dostává v hojnosti stále dobrého vína, i když nemají tušení, odkud je. Velké zázraky nejsou určeny k tomu, aby vyvolávaly senzací, ale aby bylo možno posloužit všem pozvaným. A Pán zve k sobě všechny. I tobě se dostává *dobrého vína* zbožnosti, horlivosti a obětavosti, a ty sám ani nevíš, *odkud je*. Ty sám

můžeš nachystat jen *vodu*, proto myslí vždy na toho, který ji umí proměnit ve víno, a neber tedy nic jako samozřejmost. Za tvou spokojenosti u svatebního stolu stojí cizí přímluva, poslušnost, úsilí, oběť a především Ježíšova láska a dobrota. Děkuj Pánu a jeho Matce za všechny skryté a o to zázračnější proměny,

které v tobě učinili a dále ještě činí. Jsou to mnohem drahocennější dary, než je víno na svatbě. Když víš, jak si počínat, když dochází víno, následuj své Dobrodince a snaž se být také neměně pozorný, štědrý a pohostinný. *Rozhlašuj den ze dne jeho spásu a vypravuj mezi pohany o jeho slávě.*⁽²⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Mt 28,18; ⁽²⁾ resp. žalm 96

Liturgická čtení

1. čtení – Iz 62,1-5

Kvůli Siónu neumlknu, kvůli Jeruzalému neutichnu, dokud jeho právo nevzejde jak světlo, dokud se jeho spása nerozhoří jako pochoděň. Tu národy uvidí tvé právo a všichni králové tvou slávu. Obdaří tě novým jménem, které určí Hospodinova ústa. Budeš nádhernou korunou v Hospodinově ruce, královskou čelenkou v dlani svého Boha. Nebudeš se již nazývat „Opuštěná“ a tvá zem „Osamělá“. Tvým jménem bude „Mé potěšení“ a jméno tvé země „V manželství daná“, neboť si v tobě zalíbil Hospodin a tvá země dostane muže. Jako se jinoch snoubí s pannou, tak se s tebou zasnoubí tvůj stvořitel. Jako se raduje z nevěsty ženich, tak se tvůj Bůh potěší z tebe.

2. čtení – 1 Kor 12,4-11

Dary jsou sice rozmanité, ale je pouze jeden Duch. A jsou rozličné služby, ale je pouze jeden Pán. A jsou různé mimořádné síly, ale je pouze jeden Bůh. On to všechno ve všech působí. Ty projevy Ducha však jsou dány každému k tomu, aby mohl být užitečný. Jednomu totiž Duch dává dar moudrosti, jinému zase tentýž Duch poskytuje poznání, jinému se opět dostává od téhož Ducha víry, jiný zase má od téhož Ducha dar uzdravovat, jiný konat zázračné skutky, jiný promlouvat pod vlivem vnuknutí, jinému zase je dáno, aby dovedl rozeznávat, jakým duchem se co nese, jiný může mluvit rozličnými (neznámými) jazyky a jiný zase má dar, aby uměl vykládat, co tím jazykem bylo řečeno. To všechno působí jeden a týž Duch. On vhodně přiděluje každému zvlášť, jak chce.

Evangelium – Jan 2,1-12

Byla svatba v galilejské Káně a byla tam Ježíšova matka. Na tu svatbu byl pozván také Ježíš a jeho učedníci.

Dokončení na str. 4

V jaké době žijeme?

Kázání kardinála Joachima Meisnera na svátek Mláďátek
v kolínském dómě dne 28. prosince 2012

Kázání kardinála Meisnera odkazuje na situaci v Německu. Nicméně zabývá se zásadní otázkou stvoření, proto jsou jeho myšlenky a závěry varovné pro každého katolíka na celém světě. Je lépe uvědomovat si nebezpečí předem než řešit již vzniklý stav věci.

Milé sestry, milí bratři!

Den Mláďátek zaměřuje dnes náš pohled na celý svět, ve kterém jsou děti Boží, sestry a bratři Ježíše Krista, zabíjeni, utlačováni a pronásledováni. Ano, musíme říci: Pronásledování křesťanů je nejvíce rozšířenou formou porušování a útoku na lidská práva – a bohužel – společensky v Německu nejvíce trpěným druhem a způsobem porušování lidských práv. Politika v Německu ponechává dalekosáhle pronásledované křesťany na celém světě „ve stychu“.

Náš Bůh je Bohem života. A člověk, stvořený podle jeho obrazu, má žít – tady časné a v nebi věčné. A proto je zabíjení lidí protiklad sám o sobě, zvláště zabíjení dětí, ať nenarozených, nebo narozených, ale také zestárlých lidí. Je to vlastně skandální vzpoura proti řádu stvoření. Základní přesvědčení všech národů světa vychází z toho, že člověk se odlišuje od nerozumných tvorů, ba že je stvořen podle Božího obrazu. A v křesťanském zjevení se říká, že Bůh je ve více osobách, totiž ve třech, protože je Láska. Láska nemůže existovat sama pro sebe. Pro-

to Bůh řekl při stvoření člověka: „Není dobré, aby člověk zůstal sám.“ (Gn 2,18) A stvořil tedy člověka ve dvojici, jako muže a ženu, a tak je lidem vštípena stvořitelská vůle Boží, že se zdokonaluje, tím, že muž a žena v manželství spolupracují a množí se na tři a více. To je tvůrčí ustanovení Boží, žádným člověkem nevynalezené, nýbrž předem dané a v sobě objevené. A poznání toho a následná praxe zaručují národům světa a lidstvu pozeňnané pokračování! Kde se ale toto vědění o stvoření ztrácí nebo popírá, tam je výsledek patrný v umírajících národech, ve ztrátě manželství a rodiny, ve znehodnocení dětí, zvláště nenarozených, ale také ve znehodnocení umírajícího člověka.

Jestliže dnes slavíme svátek Mláďátek, pak musíme vlastně pojem dětí rozšířit na nevinné ubohé a staré lidi, s nimiž se jednoduše manipuluje. Nám je uloženo vírou v živého Boha, abychom se zastávali lidí ve prospěch Bohem stanovené životní formy, ať je to vhod nebo nevhod. My nemáme a nesmíme dávat pozor na politicky korektní chování a řeč, nýbrž na politické myšlení v souladu s Bohem. Ve

Kardinál Joachim Meisner

stejném smyslu musí být také řeč a jednání. To nebylo nikdy tak samozřejmé. Sinaj, hora Božích přikázání, nebyla nikdy – ke škodě lidí a národů – považována za hlavní bod horské krajiny.

Všechny pokusy v dějinách podle určitých politických systémů relativizovat manželství a rodinu a zpochybňovat jejich tvůrčí místo ve společenském životě byly vždycky ke škodě člověka. Tvůrčí zařízení Boží se nedá parlamentními závěry ani zrušit, ani ustanovit. To platí nezávisle na parlamentech. Proto potřebuje každý člověk ke svému bytí otce a matku. To jsou skutečnosti, které není třeba dokazovat. Tvůrčí zřízení, které nazýváme také přirozený zákon, není výsledkem nějaké společenské drezúry, nýbrž do přirozenosti člověka vložená správnost pro jeho existenci. Proto má rodina nedocenitelný význam a důležitost pro člověka jako individuum, ale také pro národ. Přestárlost našeho německého národa není žádná přírodní událost, nýbrž spočívá na zvráceném pojetí manželství a rodiny. Známe ještě ze svého působení v NDR rodinu se sedmi dětmi. Matka zůstala 20 let doma, aby se starala o těchto sedm dětí, které všechny také mají svoje rodiny a jsou kladnými osobnostmi v naší společnosti. Tato matka dostává za 20 let starání o sedm dětí rentu 170 euro. Když se ženy z CDU před nedávnem snažily těmto zasloužilým matkám zvýšit jejich starobní důchod, řekl ministr financí chladně

LITURGICKÁ ČTENÍ – dokončení ze str. 3

Došlo víno, a proto řekla matka Ježíšovi: „Už nemají víno.“ Ježíš jí odpověděl: „Co mi chceš, ženo? Ještě nepřišla má hodina.“ Jeho matka řekla služebníkům: „Udělejte všechno, co vám řekne.“ Stálo tam šest kamenných džbánů na vodu, určených k očišťování předepsanému u židů, a každý džbán byl na dvě až tři vědra. Ježíš řekl služebníkům: „Naplňte džbány vodou!“ Naplnili je až po okraj. A nařídil jim: „Teď naberte a doneste správci svatby!“ Donesli, a jakmile správce svatby okusil

vodu proměněnou ve víno – nevěděl, odkud je, ale služebníci, kteří načerpali vodu, to věděli – zavolal si ženičku a řekl mu: „Každý člověk předkládá nejdříve dobré víno, a teprve až se hosté podnapíjí, víno horší; ale ty jsi uchoval dobré víno až do této chvíle.“ To byl v galilejské Káně počátek znamení, která Ježíš učinil; tím zjevil svou slávu, a jeho učedníci v něj uvěřili. Potom se odebral se svou matkou, se svými příbuznými a učedníky do Kafarnaa a zdrželi se tam jen několik dní.

Myšlenky k Roku víry

a stručně: „Na to nemáme peníze.“ Ale neslyšel jsem, že by ministr financí pozvedl hlas proti tomu, že jednotky Bundeswehru jsou odveleny do Turecka, aby tam zajišťovaly turecko-syrskou hranici.

Kde to žijeme? Je toto zmatení možné vůbec překonat?

Při své řeči před německým parlamentem zdůrazňoval papež, že ochrana přírody, ochrana druhů je vysoce důležitým úkolem společnosti. Ale člověk je také součástí přírody, která musí být chráněna. Její konstanty jsou zřetelné v takzvaném přirozeném právu. Kdo je zodpovědný Bohu, Tvůrci, je zodpovědný také stvoření a tvorům, zejména tvorů člověku. Už mnohokrát jsem citoval slavná slova Romana Guardiniho, která jsem sám od něho slyšel na berlínském Katholikentagu r. 1952. Sněm se konal na téma „Bůh žije“. Pronesl je ve východoberlínské Marienkirche, jakoby na doslech Waltru Ulbrichtovi: „Jenom ten, kdo zná Boha, ten zná i člověka.“ Abychom poznali člověka, naučili se vážit si ho a milovat, potřebujeme poznání Boha. Kde se vytváří společnost, v níž se Bůh vůbec nevyskytuje, může to jít jenom k tíži člověka. Tam budou vytvořeny podmínky, v nichž se nevyskytuje ani člověk. Naše společnost je na cestě k tomuto stavu. To jsme už v posledních osmdesáti letech prožili dvakrát. Já jsem byl při tom jako truchlíci.

Člověk není žádný Bůh, ale má božský původ. Má jeho důstojnost, jestliže si zůstává být původu vědom a je si vědom své zodpovědnosti, která je mu uložena jako spolutvoru a bližnímu a s níž je pozeňán, jestliže je spojený s vůlí Stvořitele. Proto pozvedáme na svátek Mláďátek svůj hlas, ne abychom obžalovávali a zraňovali, nýbrž abychom chránili pořádek stvoření, abychom ho hájili a pečovali o něj. Tím budou člověku zajištěny podmínky, v nichž se bude moci plně rozvíjet. Víme, že jsme tím Bohu zavázáni. Jednoho dne po naší pozemské smrti se nás Bůh zeptá: „Kde je tvůj bratr Ábel?“ (Gn 4,9), jako o ránu stvoření, „a kde je tvoje sestra“? A od té doby, co přišel Ježíš Kristus, není už žádná výmluva: „Cožpak jsem strážcem svého bratra?“ (Gn 4,9) – Ano, my jsme strážkyněmi a strážci našich bratrů a sester, nenarozených a zestárlých. To je náš úkol! Protože Boha známe a Boha milujeme, stojíme za tím. Amen.

Přinese Rok víry, který vyhlásil Svatý otec, očekávané plody? Jeden důležitý plod by byl v tom, že bude katolická víra jako celek opět bez výhrad přijata co možná nejvíce katolíky. Tak jako se radujeme nad každým jednotlivcem, který najde cestu do katolické církve, tak bychom se měli radovat nad každým jednotlivým „vnitrocírkevním konvertitou“. Neboť sotva škodí církvi něco víc než vkrádající se protestantizace dovnitř církve v posledních desetiletích. V tomto smyslu se vyjádřil kardinál Ratzinger v jednom rozhovoru s Guidem Horstem v *Die Tagespost* z října 2003: „Vnitřní rozdělení církve je nejalčivějším problémem dnešní doby. Jsme zaměstnáni ekumenismem, a přitom zapomínáme, že se církev vnitřně rozdělila, což se začalo dotýkat rodin a společenství.“

Od členů anglikánské církve, kteří poslední měsíce přestoupili, slyšíme, jakou mají obrovskou radost z toho, že smějí patřit do katolické církve pod vedením papeže. Na liturgické konferenci, která se konala na konci listopadu 2012 v Herzogenrathu, se podobně vyslovil i bývalý anglikánský biskup Newton, že mají pocit, jako by přišli „domů“. Tento postoj věčnosti a radosti stojí v kontrastu k neustálé kritice vůči papeži a církvi v posledních letech od katolíků, kteří se považují za pokrokové věřící. Popuzování a hledání kritiky nejen že je zpravidla obsahově úplně od věci, ale bohužel často vede k tomu, že druhým kazí radost z víry a oslabí nebo úplně v zárodku udusí dobré nápady a podněty k nové evangelizaci. Kde stoupá volání po „nové církvi“, mělo by dle mého názoru smysl poukázat z vyššího místa na východisko, které je otevřeno všem, kterým se (již) Kristem založená církev nehodí. Důstojný rozchod je stále lepší než trvání rebelie proti papeži a církevní nauce. Také Ježíš nebyl ochoten dělat na pravdě šmouhy jen proto, aby neodrazil své učedníky. Když ho po eucharistické řeči v Kafarnau mnoho jeho učedníků opustilo, zeptal se svých apoštolů: „Chcete i vy odejít?“ (srov. Jan 6,67)

Kardinál Newman jednou řekl: „Katolík se musí stát křesťanem.“ Katolíkem se stáváme křtem, křesťanem ale skrze zcela osobní, vědomé přijetí víry. To je doprovázeno odpovídajícím osobním vztahem s Bohem. Víra znamená přijetí všech pravd víry. Ale to je jen jedna, věčná stránka víry. Ještě významnější je druhá, osobní rovina: vztah s Bohem. Teprve když tato rovina souhlasí, můžeme mluvit o „živé víře“, která je spojena s oběma dalšími božskými ctnostmi – nadějí a láskou. Můžeme tak sloveso „credere“ (věřit) rozdělit na dvě slova: na „cor“ (srdce) a „dare“ (dát). Víra pak znamená své srdce darovat Bohu, cele se mu svěřit. Jestliže tento osobní akt víry nebyl vykonán vědomě nebo je náš vztah k Bohu porušen, protože jsme se třeba v našem životě z víry stali vlažnými či jsme zamotaní v hříchu, pak není těžké kritizovat církev, a přitom vlastní problém tkví v každém z nás.

Zde nepomůže žádné řešení „zvenku“, ale jen vnitřní obrácení. Ze všech těch rebelií proti papeži a církvi můžeme mít dojem, že to není láska k církvi, která vede ke kritice, není to upřímná starost o vlastní spásu, nýbrž hluboce v srdci vnímaný, ale možná vytěsňený protiklad mezi vírou a životem. Proto jde většinou o stále stejná témata, jako je sexuální morálka církve, celibát atd. Církevní představitelé dle

KARDINÁL MEISNER VYŽADUJE SEBEEVANGELIZACI MÍSTO SEBESEKULARIZACE

V jednom rozhovoru s novináři u příležitosti biskupské synody k nové evangelizaci v říjnu loňského roku vysvětlil kardinál Joachim Meisner, jeden ze synodních otců, že je nutné „přejít od sebesekularizace k sebeevangelizaci“ (*Die Tagespost* 11. 10. 2012). Jako příklad pro sebesekularizaci jmenoval kolínský nejvyšší pastýř především „odsakralizaci“ (odsvěcení) liturgie, která musí „být opět slavností Kristova tajemství“.

IK-Nachrichten, prosinec 2012

mého názoru věnuji těmto kritikům uvnitř církve příliš pozornosti.

Zároveň bychom si přáli, kdyby se víře věrní katolíci těšili u biskupů a kněží větší úctě. Mnohde jsou ale dokonce degradováni na „obtížnou okrajovou skupinu“. Nemluvím zde samozřejmě o neosvícených fanaticích se sektářským chováním. Kde ale např. slyšíme slova uznání pro lidi, kteří se rozvedli nebo žijí v odloučení, a kteří se z lásky k Bohu a kvůli slibu věrnosti vzdali nového partnerství a sexuálních vztahů?

Kardinál Newman řekl jednou pěkná slova: „Věřím, protože miluji.“ Kdo miluje církev, jejímž nejniternějším tajemstvím je Kristus sám, nemůže na ni přenášet vlastní frustrace jen proto, že mu to či ono nesedí. Je to jako u dvou lidí, kteří se milují. Nezabývají se vzájemnými slabostmi a chybami, nýbrž jejich pohled patří kráse toho druhého, která je svým způsobem fascinuje. Tak i my víme o žalostných nedostatecích v církvi, neboť je tvořena lidmi. Ale to nám nemůže bránit v tom, abychom tuto církev milovali a jí důvěřovali, protože je božského založení a Kristus je její nejniternější tajemství. Abych nebyl špatně pochopen: Vnitřní reforma církve, její obnova v Duchu Svatém musí být naším nejhlubším přáním. Kdo miluje pravdivě, trpí jejími nedostatky, selháváním církevní hierarchie a jejích členů. Především se ale musíme ptát sami sebe a začít sami u sebe, pokud se jedná o reformu církve. Když byla kdysi Matka Tereza dotazována jedním novinářem, co se musí s ohledem na krizi v církvi změnit, dala nejlepší možnou odpověď: „Já a vy!“

„Trpění s církví“ s ohledem na lidské selhání je zcela jiné kvality, než výše popsané sebeospravedlňující „trpění církvi“. Protože Kristus dal církvi příslib, že brány pekelné ji nepřemohou (srov. Mt 16,18–19) a on sám církev nikdy nepustí, získala naši základní důvěru a lojalitu. Patřit do této církve je milost. Tuto milost můžeme zachovat, jenom když budeme za tento dar neustále děkovat. Svátým otcem vyhlášený Rok víry je velmi dobrá příležitost, abychom si toho byli stále více vědomi.

*IK-Nachrichten, leden 2013
Přeložil -tk- (redakčně kráceno)*

Matka Boží učinila v mém životě něco velkolepého

Davidovo svědectví na festivalu mládeže v Medžugorje v srpnu 2012

Vše dobré v mém životě přišlo díky Matce Boží z Medžugorje

Chtěl bych vám vyprávět svůj příběh, myslím a věřím, že je to poselství naděje.

Moji rodiče pocházejí ze středozápadu USA. Žijí tam protestanti – přinejmenším většina – a tak jsem byl vychován protikatolicky.

Můj otec věděl, že se musím stát katolíkem. Jednoho dne byl otec přeložen z pracovních důvodů do Kalifornie. Tam se setkal s jedním kolegou, který byl zbožným katolíkem. Otec nad ním žasl, neboť v něm viděl něco, co bylo jiné než u všech lidí, které dosud poznal. Jednoho dne si zavolal mého otce stranou a řekl: „Jsem římskokatolík a věřím, že římskokatolická víra v sobě zahrnuje úplnou pravdu. Když dokážeš, že lžu, stanu se protestantem, ale jestliže se ukáže, že mám pravdu, budeš se muset stát katolíkem.“ Můj otec neměl z tohoto požadavku žádný strach a řekl: „O.K.“ Nato dal ten muž mému otci dvě knihy: *Dějiny duše* od sv. Terezie z Lisieux a *Vyznání víry* sv. Augustina. Ve své protestantské víře otec nikdy nic podobného nepoznal a věděl, že se musí stát katolíkem. Když mi otec řekl, že se staneme katolíky, dostával jsem záchvaty vzteku. „Katolíci nejsou příjemní, na všechno stříkají vodu s vínem – jako by to bylo něco magického!“

Ale chodil jsem do katolické školy a byl vychován v katolicismu. Současně ve mně zůstaly veškeré pochybnosti a strach, které jsem získal díky protestantské víře. Proto jsem katolickou víru nepřijal.

Všechno, po čem jsem toužil, byla čest a sláva

Když jsem byl starší, oženil jsem se a měl čtyři děti. Stal jsem se světákem. Peníze, čest, sláva, být viděn bylo to, oč jsem usiloval. A i když jsem měl ženu a děti, vedl jsem egoistický život a uvnitř jsem byl úplně prázdný.

Jednoho dne jsem se rozhodl něco udělat, co jsem ještě nikdy neučinil. Šel

jsem na exercicie – pět dní v tichu. Na počátku to bylo velmi těžké. Ale potom to bylo překrásné. Poprvé ve svém životě jsem měl pocit a dojem, že mohu promlouvat s Bohem. Když jsem seděl v kapli, byla tam také starší řádová sestra a mě napadlo, že ona ve svém životě učinila mnohem více dobrého než já. A já jsem se zastyděl za svůj egoistický život, kdy se točí vše jen kolem mé osoby. Modlil jsem se: „Milý Pane, pomoz mi, abych se stal lepším člověkem a abych dělal něco jiného.“ Vite, jak mi Bůh na tuto moji modlitbu odpověděl?

... Ale vše se zlomilo

Byl jsem velmi úspěšný obchodník, navednou však nastaly v obchodě problémy a došlo k bankrotu. Ztratil jsem svůj podnik, domov, svůj věhlas, mé jméno bylo téměř každý den v regionálních novinách a byla se mnou zahájena spousta soudních procesů. Byla to hrozná doba utrpení, ale řekl jsem si: „Mám svou rodinu a zdraví.“ Krátce nato jsem se zranil při sportu. Díky tomuto zranění jsem už nikdy sportovat nemohl. Ale myslel jsem si, mohu to přijmout, mám pořád svou rodinu. Avšak jednoho dne za mnou přišla moje žena a řekla mi: „Už tě nemiluji! Už za tebe nechci být vdaná.“ I přestože jsem byl egoistický muž, moje rodina byla to nejdůležitější v mém životě.

A tak jsem se rozhodl udělat vše, abych si svou rodinu udržel.

Po dobu devíti měsíců jsem žil odděleně od své ženy a dětí. Každý den jsem plakal a modlil se. A konečně mi moje žena dovolila, abych se vrátil domů – ale rány, které jsem měl v srdci, se nezhojily. Stal jsem se zahořklým a zuřivým člověkem. Otevřel jsem se všemu temnému. Začal jsem mluvit jinak, začal jsem se chovat jinak a stal jsem se mužem temna. Sice si nikdo ničeho nevšiml, ale já jsem věděl, že se ve mně něco změnilo. V tomto okamžiku zasáhla do mého života Matka Boží. Jeden z mých přátel zažíval dobu temna, stejně jako já. Opustil ženu

a děti, měl nejrůznější aféry – Bohu díky jsem nikdy nic takového neudělal. Také jsem ho vídal opilého po barech. Srovnával jsem se s ním a myslel si: nejsem tak špatný jako on.

Rozhodující setkání

Jednoho dne přišel tento přítel na sportovní akci mých dětí, ale já jsem ho skoro nepoznal. Vypadal úplně jinak. Byl zcela klidný, obličej mu zářil radostí. Řekl jsem: „Vypadáš báječně! Co se stalo?“ Odpověděl: „Byl jsem na pouti v Evropě!“ Odvětil jsem: „Na pouti? Jakou víru vyznáváš?“ – „Jsem katolík jako ty!“

Byli jsme tak dlouho přátelé a já jsem nevěděl, že máme stejnou víru! Nato začal mluvit o Medžugorje, o zjeveních Matky Boží, o zázracích, které viděl. Byl jsem fascinován, ale současně jsem pociťoval obavy. Myslel jsem, že se zbláznil, a já jsem se zároveň obával toho, o čem jsem slyšel. Poděkoval jsem mu a odešel tak rychle, jak jsem jen mohl. Ale celý týden jsem nemohl myslet na nic jiného než na jeho obličej, na radost a pokoj, které z něho vzařovaly. Nevěděl jsem, že je to první zařukání Matky Boží na mé srdce. V následujícím týdnu při další sportovní akci mých dětí jsem se přistihl při tom, jak ho vlastně všude hledám. Když jsem ho nakonec našel, řekl jsem: „Vyprávěj mi prosím víc o tom Medžugorje!“ Usmál se a řekl: „Myslel jsem si, že se uvidíme.“ A dal mi brožuru. Přečetl jsem ji jedním dechem a začal číst opět nanovo.

Napadlo mě, že kdybych žil před dvěma tisíci lety a někdo mi vyprávěl, že existuje nějaký muž, který se jmenuje Ježíš a který může být Mesiáš, a abych za ním šel, věřím, že bych mu odpověděl: „Ano, mohu,“ a že bych Ježíše hledal.

Nebudu vyzývat Marii

Nyní jsem byl konfrontován se skutečností, že se snad zjevuje Matka Boží. Musel jsem vyzkoumat, jestli je to pravda. Tak jsem si koupil letenku a za týden jsem byl v Medžugorje – sám, neboť moje žena letět nechtěla. V letadle jsem se modlil: „Milý Bože, nechci tě zranit, ale nebudu vyzývat Marii.“ Najednou se objevily mé protestantské obavy. „Pomoz mi, abych poznal pravdu!“ Musím vám říci, byl jsem v Medžugorje tři až čtyři dny a bylo nádherné vidět pohromadě tolik

lidí z celého světa, kteří se modlí. Byla to skutečná oáza víry.

Ale když jsem se šel projít, byl jsem víc a víc zklamán. Hledal jsem víc, ale nevěděl jsem, co. Snad jsem chtěl vědět, že nebe skutečně existuje, že mě Matka Boží skutečně zná a že jsem pro ni důležitý. Čtvrtého dne se můj růženec zbarvil dozlatova. Věděl jsem, že je to zážrak, ale stále jsem tomu nevěřil. Stále jsem měl pochybnosti a myslel jsem, že katolíci dělají růžence, které se po nějaké době zbarví dozlatova. Pak jsem se připojil ke skupině Angličanů, protože jsem slyšel, že půjdou do domu vizionářky Marije. Myslel jsem si, že třeba právě zde najdu odpověď, kterou hledám. Marija přišla a mluvila k naší skupině. Tehdy jí bylo tak 22–24 let. Myslel jsem si: „Uvidím, jestli řekne pravdu!“ Její obličej vzařoval tentýž klid a tutéž radost, jakou jsem viděl u svého přítele.

Její odpovědi na naše otázky byly hluboké, nikdy předtím jsem nic takového neslyšel. Kdosi se vizionářky Marije zeptal, jak dlouho se modlí, a ona odvětila: „Celý svůj život jsem zasvětila jako modlitbu!“ Tak jsem věděl, že Matka Boží je skutečně zde. Konfrontován s touto skutečností a krásným obličejem Marije jsem se zamyslel nad svým životem. Pohlédl jsem také do svého srdce a tam uviděl temnotu. Poprvé ve svém životě jsem se uviděl zcela zřetelně. Pomyslel jsem si, že mi Bůh daroval tuto velikou milost. Byl jsem pln smutku a výčitek svědomí ze života, jaký jsem vedl. Hledal jsem místo, na němž bych se mohl vyplakat – a to jsem

také učinil. Poté jsem zakončil svou životní zpověď a poprvé v životě jsem byl volný! Naplněn pokojem, radostí a svobodou jsem Medžugorje nechtěl ani opustit. Na cestě domů jsem prosil Boha o pomoc, o to, aby změnil můj život. Napadla mě biblická věta, když Ježíš visel na kříži a řekl Janovi: „Hle, tvá matka!“ A Písmo svaté nám říká, že Jan ji vzal k sobě. Tak jsem se Matky Boží zeptal: „Chceš jít se mnou domů?“

Další cesta k pokoji

Možná si řeknete, že se potom můj život změnil v něco nádherného. Ano, cítil jsem se, jako bych létal!

Každý den jsem se probudil a chtěl se modlit. Začal jsem chodit na mše svaté, číst o životech svatých lidí, knihy o učení církve a poprvé jsem porozuměl. Ale zároveň se moje žena zeptala: „Co se s tebou stalo?“ Myslel jsem, že ve mně uvidí lepšího manžela a otce, ale je neuvěřitelné, jak působí ďábel. Začala nenávidět vše, co bylo ve spojení s vírou. Nikdy jsem svou překrásnou ženu tak mluvit neslyšel. Začala proklínat, nadávat, pak zuřit a ptat se mne: „Jak to, že chodíš na mše svaté! Pro mě je to nepříjemné, sousedé o tobě mluví. Jak to, že nosíš na krku medailku Matky Boží? Sundej je prosím!“ Chtěl jsem v našem domě pověsit kříž, ale ona to nedovolila. Jen si pomyslete, že byla jednou z deseti dětí a byla vychována v katolické rodině! Ale podívejte se, jak se to vyvíjelo v naší rodině dál. Zvládl jsem změnit výchovu našich dětí. Jako bych viděl svět novými očima. Televize, noviny, filmy, nejprve jsem nechápal, jak špatné tyto věci jsou.

Moje děti víru přijaly. Poslouchaly příběhy svatých a začaly se modlit. Ale moje žena se stále víc a víc vzdalovala. Došlo to tak daleko, že se mnou vůbec nemluvila a ani se mnou nechtěla spát. Toto utrpení, že se mnou manželka nemluvila, trvalo léta. A tak jsem došel k závěru, že nemůžeme zůstat pod jednou střechou a já jsem se rozhodl dát své ženě svobodu. Vzal jsem doklady nutné k rozvodu a řekl své ženě: „Miluji tě nade vše! Nechci rozvod, ale chci, abys byla šťastná!“ Následujícího dne jsem měl v práci tak těžké srdce, že jsem se ani nedokázal ohlásit telefonicky, ani jsem s nikým nemohl promluvit. ▶

David během svého svědectví na festivalu mládeže v Medžugorje

► Poselství naděje

V poledne zazvonil v mé kanceláři telefon. Byl to nějaký muž, kterého jsem sotva znal. Jednou jsem se s ním setkal při modlitbách růžence. Chtěl se se mnou potkat, ale já jsem řekl, že by to bylo lepší až někdy jindy. Ale on trval na tom, že mě chce ještě dnes vidět. Rozčílilo mě to a tak jsem se zeptal, co to má být tak důležitého. Řekl: „V modlitební skupince, kam jsi také přišel, je jedna mladá dívka, k jejímuž srdci promlouvá Matka Boží.“ Neboť jsem v Medžugorje poznal Jelenu, byl mi tento způsob vnitřního rozhovoru znám, a tak jsem se rozhodl, že se s ním setkám v parku. Řekl: „Tato mladá žena bděla dnem i nocí a Matka Boží jí řekla, aby pro tebe napsala poselství!“ Řekl jsem: „Jaké poselství? Já tu osobu přece vůbec neznám.“ Dal mi uzavřenou obálku, kterou jsem otevřel, a začal číst poselství. Věřte nebo nevěřte, bylo to poselství Matky Boží, která říkala: „Můj nejmilejší synu, viděla jsem tvé utrpení, vím, že jsi mi zasvětil svůj život. Nepřeji si, aby se tvoje rodina rozpadla. Měj víru a buď vytrvalý.“ Bylo tam ještě mnoho dalších pěkných věcí, které mohla vědět pouze Matka Boží, a já jsem se rozplakal: dostalo se mi naděje v beznaději.

Boží odpověď

Najednou se na moji ženu sesypala spousta zlých událostí. Náš obchod byl vyloupen dvěma maskovanými lupiči. Ti zavlekli moji ženu do vedlejší místnosti, vláčeli ji za vlasy po zemi, do úst jí strčili pistoli a řekli: „Otevři sejf a dej nám peníze!“ Dokážete si představit to trauma, jaké má žena zažila. Několik dní nato dělala má dcera ženě kulmou účes. Moje žena se podívala nahoru a v tom okamžiku vypadla dceři horká kulma z ruky do oka mé ženy. Bylo to velmi bolestivé a moje žena myslela, že nebude vidět. Měla problémy mnoho týdnů. Pak – zase o několik dní později – bylo ukradeno auto mé ženy, velký suburban, na který jsme zatím neměli uzavřeno pojištění, protože jsme auto teprve koupili. A tak se děly věci, jedna po druhé. Nato za mnou přišla moje žena a řekla: „Přemýšlela jsem o tom, že si sednu do auta a vjedu do moře, abych se zabila. Můj život postrádá smysl a radost. Jsem nešťastná, žiju ve tmě. Ale dí-

vám se na tebe, svého muže. Jsi pořád spokojený, i když se k tobě chovám špatně. Jak to děláš?“ – „Každý den chodím na mši.“ Má žena ale nechápala, že to může být ten pravý důvod.

Po několika dnech, 1. ledna, na svátek Matky Boží, jsem se šel modlit do kaple Matky Boží. Čekal jsem, až se všichni lidé po mši rozejdou, abych si mohl Bohu vyliť své srdce: „Bože, proč se událo u nás tolik špatného?“ V tom okamžiku se někdo dotkl mého ramene. Byl jsem překvapen, neboť jsem si byl jist, že jsem sám. Vedle mne stála nějaká žena a usmívala se – neznal jsem ji. Řekla: „Všechny ty špatné věci jsou odpovědí Boha na veškeré tvé modlitby.“

Čas změn, postní doba

V tomto roce začala postní doba velmi časně. A tak jsem se večer zeptal dětí, čeho se v tomto roce vzdají. Řekly, že nebudeme jíst bonbóny a vzdáme se i jiných věcí. Pak se na mne podívala moje žena a řekla: „Mne se nechceš zeptat, co budu dělat v postní době?“ Měl jsem strach se jí zeptat, neboť jsme nemohli mluvit o víře. Řekla: „Budu v chodit v postní době každý den na mši svatou.“ Moje žena je, jako mnoho jiných žen, mnohem pevnější a vytrvalejší. Pokud něco slíbí, pak to také dodrží. A tak chodila každý den půstu na mši svatou. Stín, který byl v jejím obličejí, zmizel.

Krátce před Velikonocemi jsem řekl dětem: „Před Velikonocemi musíme na mši svatou a ke zpovědi.“ A moje žena řekla: „Chci také ke zpovědi!“ Protože nebyla 22 let u zpovědi, nemohl jsem něčemu takovému uvěřit. Moje žena tedy šla ke zpovědi. Nato jsem jí řekl, že udělá něco velikého, ale že jí bude ďábel pokoušet. Velmi se rozzlobila a řekla: „Ty musíš vše rozbít!“ Tu noc se má žena náhle probudila, vyskočila z postele a řekla: „Někdo je v domě!“ Běžela domem, všude rozsvítila a začala bědovat. Řekla: „Byl to nejživější sen, který jsem kdy měla. Že to byl jen sen!“ Požádal jsem ji: „Vyprávěj mi o tom.“

Sen začal tím, že se stala opět malou dívkou v domě svého otce. Obloha byla nádherná a všude kvetly květiny. Podívala se z okna a náhle tam stála strašlivá šedá postava, která se snažila projít dovnitř. Dívka měla veliký strach. Nevědě-

la, co má dělat. Nato uslyšela ženský hlas, který k ní promluvil: „Neboj se! Nemůže ti nic udělat, ty se jen modli.“ Moje žena zapomněla veškeré modlitby. To jediné, co si vzpomněla, byla dětská modlitba: „Maria má malého beránka.“ Tu tedy neustále opakovala. Pak uviděla na psacím stole svého otce bílého beránka z keramiky. Vzala ho a přitiskla k srdci. A ten démon, ta postava, se jí pokoušel toho malého beránka vzít, ale ona to nedovolila. Postava zařvala a zapráskla dveře. To bylo to, co slyšela moje žena a co se mělo dít v domě. To byla proměna v životě mé ženy. Dnes mě dokonce v duchovním životě předehnala. Kam přijdeme, tam si kupuje sošky a obrázky Matky Boží a kříže.

Plody Medžugorje

Matka Boží z Medžugorje učinila v mém životě něco velkolepého.

Poprvé ve svém životě jsme se stali, já a moje žena, partnery. Jsme opravdová katolická rodina.

Jeden z mých synů se stal katolickým knězem v Kalifornii. Modlil se u jedné jeskyně v Lurdech a nato se mu osobitým způsobem zjevila Matka Boží. Věděl, že je povolán k tomu, aby se stal knězem.

Moje nejstarší dcera se chtěla stát lékařkou. Ale přece změnila medicínu za teologii. Studovala v Evropě a pak odešla do Říma, kde dělala doktorát z teologie a filosofie. Tři muži ji žádali o ruku, ale ona cítila, že se chce stát řádovou sestrou. Ti tři muži se stali kněžími. Další dcera mi volala z Evropy a říkala: „Tatínku, poznala jsem jednoho muže a chci se za něho provdat.“ Problém byl ale ten, že řekla: „Je to seminarista a připravuje se na kněžské povolání.“ Řekl jsem: „Nech toho mladíka na pokoji!“ Odpověděla: „Tatínku, je byzantského vyznání, a proto se může před vysvěcením oženit a stát se knězem.“

Nyní mám syna, který je knězem, a zetě, který je také knězem. Děkuji Matce Boží z Medžugorje za každé požehnání v mém životě. Vybízím vás, abyste jí také zasvětili svůj život. Poproste ji, aby s vámi šla do vašeho domu. Ctěte to, co Ježíš řekl Janovi, a váš život bude naplněn. Matka Boží se o vás postará. Pochválen buď Pán Ježíš Kristus!

*Z Medžugorje aktuell 91/2012
přeložila -sš-*

Katechismus andělů (7)

POZNÁNÍ ANDĚLŮ

Jaký je způsob poznání, který je vlastní andělské přirozenosti?

Andělé nejsou ponořeni do materiálního světa, nepotřebují jako my abstrahovat myšlenky od smyslových těl, která upoutávají jejich pohled. Například: dítě pozorující v prérii koně si od signálu, jaký jeho smysly vysílají do jeho rozumu, vytvoří *ideu* koně. Je to idea abstraktní, nezávislá na barvě, vzrůstu nebo rase koně. Řekneme tedy, že každá lidská bytost poznává pomocí *abstrakce ze smyslově vnímatelné skutečnosti*. Anděl ovšem, poněvadž je čistý duch, poznává podstatu ne tím, že ji čerpá ze smyslů, ale přímo v ní samé, intuitivním poznáním a bez rizika omylu.

Vytváří andělé v řádu příčin, cílů a prostředků své úsudky?

Na rozdíl od lidské bytosti, která je na zemi nucena odvozovat obecné zákony z jedinečných situací, ovšem s rizikem omylu v důsledku dědičného hříchu, anděl chápe okamžitě, nediskursivním způsobem a bez omylu příčinu věcí, závěry v principu, prostředky v cíli, aniž by procházel cestou uvažování nebo dedukce. Poznání andělů postupuje způsobem *bezprostředním*, to znamená bez zprostředkovatele.

Jak poznává anděl Boha, než dosáhne blaženého vidění?

Anděl ve chvíli svého probuzení a vyjití z rukou Stvořitelových není ještě vyzdvižen k vidění tváří v tvář a poznává Boha podle odrazu světla, které vylévá Stvořitel na jeho andělskou podstatu. Ve velmi jasném zrcadle svého vlastního světla anděl odhaloval krásu svého Stvořitele předtím, než ho nazíral tváří v tvář. Tak jako odraz měsíce nám dává nepřímě poznat světlo slunce. Těžil současně z nadpřirozeného poznání víry *per speculum* („jako v zrcadle“), jak nás učí svatý Pavel: *Videmus nunc per speculum, tunc autem faciem ad faciem* (nyní vidíme jako v zrcadle, ale později uvidíme Boha tváří v tvář). V prvním okamžiku jeho existence zůstávala víra anděla vnější, jako žáka, který se spokojuje s poučkami, aniž by pronikal do inspirace svého učitele.

Jak přešel anděl z poznání víry k poznání vidění?

Journet to vysvětluje velmi dobře: „Při jejich stvoření pozvedl Bůh anděly sponátním rozmachem k blaženému vidění. To je první okamžik jejich dobrodružství, první účinek úžasné lásky, která je předchází. Dovedl je na okraj nevýslovné blaženosti, kam chtěl, aby vstoupili. Očekává za to od nich, žebrá od nich to, na čem mu nejvíce záleží od jeho nejušlechtlejších bytostí: svobodnou odpověď lásky na své nabídky, úkon svobodného upřednostnění, který mu mohou dát nebo odepřít.“

Druhou událostí je pro anděly chvíle volby, buď svobodného přijetí, nebo svobodného odmítnutí Boží nabídky. Je to okamžik jejich prvního pozitivního svobodného úkonu.“ (*L'Église du Verbe Incarné*. Desclée de Brouwer, 1969, sv. III, str. 147; *Saint-Augustin*, 2004, sv. IV, str. 235)

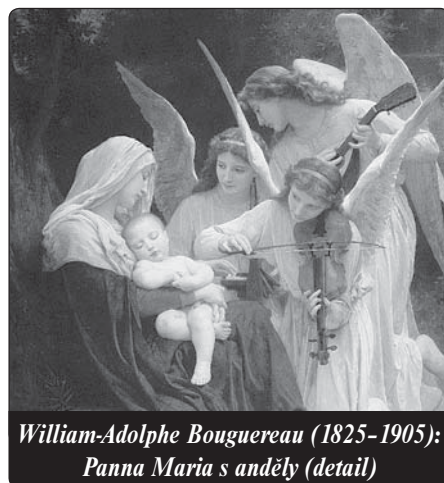
Mohli se andělé v tomto počátečním stavu mýlit?

Ano, andělé se mohli mýlit v tom, co je naprosto přesahuje, jako trinitární život Boží a možnost účastnit se tohoto života. Aby anděl věděl, že je pozván ke kontemplaci Boha v něm samém, potřebuje zjevení; aby přijal tuto pravdu, musí dostat od svého Mistra milost a provést akt víry.

PSYCHOLOGIE ANDĚLŮ

Jsou andělé osobně autonomním stvořením?

Ano, jsou obdařeni inteligencí, svobodou a vůlí. Bylo by velkým omylem zto-

William-Adolphe Bouguereau (1825-1905):
Panna Maria s anděly (detail)

tožňovat je s eóny, těmi věčnými mocnostmi emanujícími z věčného bytí, jak je chápe platónská gnóze.

Seznámili se andělé s celým vykupitelským záměrem?

Svatý Tomáš Akvinský na to odpovídá tak, že „až do soudného dne Bůh neustává zjevovat vyšším andělům záležitosti, které mají vliv na uspořádání světa a především na spásu předurčených“ (*STh I*, q. 106, a. 4, ad 3m).

Jak se tato skutečnost projevuje ve vědomí andělů?

Dvojím způsobem, odpovídá kardinál Journet: především prostřednictvím *osvícení* (způsob poznání, který poznáme o několik řádek dále). Konečně prostřednictvím *konstatování*, rozjímáním průběhu událostí našich dějin.

Odkud se bere radost andělů nad jedním hříšníkem činícím pokání?

Radost andělů pochází z toho, že bedlivě pozorují obnovení obrazu Božího v nás. Sdílení milosti je dílem tak významným a dokonalým, že sám Bůh je nemůže v prostém stvoření učinit krásnějším. Nejvyšší úcta, jakou mají andělé k nadpřirozené milosti, vysvětluje jejich horlivost ve službě lásky pro nešťastníky, jako jsme my. Střeží tento poklad s větší horlivostí, než my vynakládáme pro svoje vlastní dobro, a zakoušejí více radosti z toho, že nás střeží, než zakoušíme my, že nás oni střeží. To vysvětluje také velkou přísnost, s jakou přicházejí, aby nás přivedli na pravou cestu, jak to vysvětluje svatý František Saleský: „Jsou žádativí našeho dobra, radují se, když vidí, že jsme věrni Bohu a že odpovídáme na jeho lásku; a když tak nečiníme, měli by velkou bolest, kdyby ji mohli mít.“ (*Kázání na svátek svatého Michaela*) V tom smyslu podle hebrejského znění představeného svatým Jeronýmem (*PG*, sv. 24, 365) je možné andělům v metafoře přisuzovat hořké slzy podle tajemných slov Písma svatého: *Angeli pacis amare flebunt*. (Iz 33,7: „Andělé míru hořce pláčou“; srov. *STh I*, q. 113, a. 7, ad 1m)

(Pokračování)

Přeložili ing. Antonín Džbánek
a P. Štěpán M. Filip OP

60 let od smrti služebníka Božího P. Ignáce Stuchlého SDB (1869-1953)

17. ledna 1953 zemřel ve věku 83 let první český salesián, který patřil ještě do první generace salesiánů formovaných Donem Boskem. Náležel k těm, kteří obdivuhodně naplnili své životy a rozšířili dílo ve prospěch mládeže do celého světa.

Bývalý provinciál českých salesiánů P. Ladislav Vik prohlásil: „P. Ignác Stuchlý byl nositelem pravé kultury, vychovatelem k nepomíjejícím hodnotám, kterými jeho srdce přetéka. Když vychovával a učil, rozdával ze své plnosti. Nebyl jen hlásnou troubou. Křesťanské pravdy, které hlásal, nejprve sám vroucně prožíval. Neměl dvojí tvář. Proto měl u mládeže trvalý výchovný úspěch, i když byl člověkem zcela prostým. Vychovával svou opravdovostí. Pod jeho vedením rostli z venkovských a velkoměstských kluků kulturní lidé, vychovatelé a apoštolové pravé kultury.“

A kardinál František Tomášek o něm zase řekl: „Znal jsem ho osobně. Mám za to, že by měl být dán za vzor kněze a vychovatele pro celý náš národ. A byl by to za dnešní mravní situace našeho národa především pro jeho mládež vzor velice aktuální, sympatický a potřebný.“

Toto dvojí svědectví nám představuje P. Stuchlého jako příklad autentického křesťanského života, příklad hodný vzpomínky i v dnešní době. Jaká byla pozemská pouť tohoto Božího služebníka, nám může napovědět i následující podrobný přehled významných událostí jeho pozhnaného života.

PRVNÍCH 55 LET ŽIVOTA

14. 12. 1869 – narozen v Boleslavi v kraji ratibořském v Horním Slezsku, diecéze Vratislav. Otec se jmenoval Šimon Stuchlý, matka Marianna, rozená Procházková.

15. 12. 1869 – pokřtěn ve farním kostele sv. Vavřince v Pišti v Moravském Slezsku.

1875-1883 – navštěvuje obecnou školu v Pišti.

1883-1891 – pro chatrné zdraví pomáhá doma v hospodářství.

Léto 1891 – objevuje se zřetelné povolání k řeholnímu a kněžskému životu.

2. 8. 1891 – hledá radu u františkánů v Opavě, promlouvá s kaplanem Pleschkou o řeholním a kněžském povolání. Jednoznačně se rozhoduje pro kněžství.

Od září 1891 – začíná studovat v klášteře u dominikánů v Olomouci, převorem je tam Angel Lubojacký.

Přibližně v říjnu 1891 – pobyt na faře v Dražovicích u Vyškova u faráře Antonína Cyrila Stojana, od něho pravděpodobně poprvé slyšel o Donu Boskovi.

Před Vánocemi 1891 – odjezd domů do Boleslavi.

Po Vánocích 1891 – pobyt na Svatém Kopečku u Olomouce u paní Bartákové v malé komunitě organizované P. Lubojackým.

1893-1894 – pokračuje ve studiích v Klimkovicích na gymnáziu, které založil P. Lubojacký. Nadějně započaté dílo však po krátké době ztroskotalo. Ignác má 25 let, když je komunita studentů rozpuštěna. Ignác hledá, kde by mohl pokračovat ve studiu, aby mohl dosáhnout vytčeného cíle – kněžství. Navštěvuje kláštery v Polsku, redemptoristy v Července, konvikt ve Velkém Meziříčí, vykonal pouť na Svatý Hostýn, navštívil jezuitu na Velehradě. Rozhodující nakonec byla návštěva u P. Josefa Klvače v Olomouci. Ten přihlašuje Ignáce k salesiánům do Turína, za tři dny přichází telegram od hlavního představeného salesiánů Dona Ruy o přijetí.

8. 9. 1894 – Ignác přijíždí do Turína a je přijat Donem Ruou.

15. 9. 1894 – je připojen k polským aspirantům na Valsalice, od poleťtí pokračuje příprava na noviciát v salesiánském ústavu v Ivreji, intenzivní studium italštiny.

23. 8. 1895 – přijat rozhodnutím inspektoriální rady do noviciátu.

25. 8. 1895 – nástup do noviciátu, novicmistrem je Don Colombara.

6. 11. 1895 – přijímá obláčku z rukou Dona Ruy.

29. 9. 1896 – věčné sliby do rukou Dona Ruy.

Školní rok 1896-1897 – klerik Stuchlý studuje filosofii a skládá s vyznamenáním zkoušky z agronomie na vysoké škole v Turině (25. 5. 1897).

1897 – smrt otce a bratra Antonína.

Podzim 1897 – návštěva domova a očekávání dopisu s pokyny pro další práci. Dopis s „poslušností“ pro salesiánský konvikt sv. Aloise v rakouské Gorici (dnes Slovinsko) od Dona Barberise. Stává se učitelem a asistentem v Gorici a začíná studium teologie (ředitel Don Scaparone).

7. 3. 1900 – udělena tonsura a čtyři nižší svěcení.

22. 9. 1900 – podjáhenské svěcení v Turině.

22. 12. 1900 – jáhenské svěcení.

Prázdniny 1901 – jmenován prefektem v Gorici.

3. 11. 1901 – vysvěcen na kněze kardinálem Missiou.

4. 11. 1901 – primiční mše svatá v Gorici. První rok jeho kněžství se vyznačuje tím, že si osvojil velikou lásku k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu.

10. 10. 1910 – přijíždí jako prefekt do Lublaně na Rakovniku, má 41 roků. Zde ho čeká velká práce. Salesiánské dílo se tam ocitlo ve velkých nesnázích, nastává velmi těžké období. Při ústavu zřizuje a vede hospodářství, které umožňuje výživu chlapců. Měsíčně jezdí do noviciátu na Radně konat duchovní obnovu. V Lublani řídí práce při stavbě chrámu Panny Marie Pomocnice, jehož stavba byla započata již v roce 1904. Když skončila 1. světová válka, Don Stuchlý šel žebrať dům od domu, od vesnice k vesnici, aby udržel při životě komunitu a aby se pokračovalo ve stavbě baziliky.

Jaro 1922 – jako delegát odjíždí na inspektoriální kapitulu, konanou v Osvětimi, cestou se zastavil také doma v Boleslavi a na některých místech na Moravě.

8. 9. 1924 – kardinálem Cagliem byl vysvěcen chrám Panny Marie Pomocnice v Lublani. Při této příležitosti se s kardinálem setkává i Don Stuchlý.

Podzim 1924 – jmenován ředitelem začínající oratoře na Kodeljevu (Mladinski dom).

POČÁTKY ČESKÉHO SALESIÁNSKÉHO DÍLA

Po Vánocích 1924 – Don Ricaldone posílá Dona Stuchlého do české komunity chlapců v Perose Argentina (Itálie) a připravuje podmínky pro přechod českého salesiánského díla do naší vlasti.

25. 1. 1925 – Don Stuchlý přijíždí do Perosy Argentina, kde byli hoši už od 13. 12. 1924. Formuje komunitu chlapců do konce školního roku 1926–1927.

Léto 1927 – Don Rinaldi, hlavní představený, posílá Dona Stuchlého do Fryštáku. Po cestě se Don Stuchlý spolu se slovenskými poutníky zastavuje na Velehradě.

28. 9. 1927 – na svátek českého patrona, sv. Václava, přijíždí do Fryštáku chlapci z Itálie, ředitelem domu je jmenován Don Kodžola, Don Stuchlý je prefektem.

POČÁTKY SALESIÁNSKÉHO DÍLA V ČESKOSLOVENSKÉ REPUBLICE

18. 8. 1928 – 14. 9. 1935 – Don Stuchlý je ředitelem salesiánského domu ve Fryštáku a inspektoriálním rádcem jugoslávsko-československé inspektorie.

Jaro 1934 – účastní se kanonizace Dona Boska v Římě.

14. 11. 1934 – salesiáni vstupují do Ostravy, ředitelem domu je jmenován Don Stuchlý, prefektem Don Trochta, který začíná budovat dílo v Praze-Kobylisích.

14. 9. 1935 – je jmenován inspektorem samostatné československé inspektorie.

24. 1. 1936 – vláda ČSR schválila salesiánskou kongregaci a dala jí povolení k působení v Československu.

1939 – rozdělení Československa na Protektorát Čechy a Morava a na autonomní stát Slovensko. Zodpovědnost za slovenské dílo přebírá Don Bokor – ředitel v Šaštíně, Don Stuchlý zájíždí na Slovensko málo, spíše jako host.

10. 1. 1940 – rozdělení inspektorie Dona Boska na českou a slovenskou. Don Stuchlý zůstává inspektorem česko-moravské inspektorie s pěti centry: Fryšták, Ostrava, Praha, Brno a Pardubice.

MODLITBA ZA BLAHOŘEČENÍ

Všemohoucí věčný Bože, plný milosrdenství ke svým dětem, tys vedl svého věrného služebníka Ignáce, aby už zde na zemi svou láskou a pokorou, modlitbou a horlivostí pomáhal zejména mládeži znovu najít cestu ke Kristově církvi. Dej, ať je mu přiznána pocta a sláva svatořečení. Nám pak dopřej, abychom ho dokázali napodobovat v modlitbě a činnosti, a tak přispěli k mravní a duchovní obrodě lidí kolem nás. Na přímluvu svého služebníka Ignáce vyslyš prosbu, se kterou se k tobě obracíme, a daruj nám ze své lásky, aby... (zde vložit úmysl).

Otče náš, Zdrávas Maria, Sláva Otcí.

Maria, Pomocnice křesťanů, oroduj za nás!

V Římě 1. února 1989

Nihil obstat Fabianus Veraja, subsecretarius

1940–1945 – koordinuje činnost všech salesiánských domů a salesiánů vůbec v těžkých válečných podmínkách. Řada domů je na nátlak Němců zabrána pro válečné potřeby Říše. Don Stuchlý prožíval se svými bratry dny úzkosti. Neustále opakoval: „Přijměme všechno z Božích rukou.“ Během tohoto období posiloval v bratřech skrze svou službu víru a naději.

1945–1948 – po skončení války obnovil aspirantát, noviciát, filosofický a teologický studentát. Otevřel domy pro mladé dělníky. Je zaregistrováno 12 salesiánských domů.

16. 11. 1947 – při svěcení Dona Trochty na litoměřického biskupa pronáší Don Stuchlý prorocká slova o budoucnosti díla.

24. 2. 1948 – ve svých 78 letech opouští úřad inspektora (novým inspektorem se stává P. Antonín Dvořák) a vrací se v tichosti do mateřského ústavu – do Fryštáku. Stává se zpovědníkem chlapců, hodně čte (vynahrazuje si to, na co neměl nikdy moc času).

14. 12. 1949 – se dožívá 80 let života, v Přestavkách proběhla skromná rodinná salesiánská oslava. Při ní projeví vděčnost za celou jeho životní práci také nový moravský metropolit arcibiskup Matocha, hlavní představený Don Ricaldone, osobně Mons. Štancl a za salesiány Don Dvořák.

5. 3. 1950 – vážné onemocnění – první záchvat mrtvice. Od té doby byl upoután na lůžko.

15. 3. 1950 – do salesiánských ústavů byli dosazeni vládní zmocněnci.

V noci ze 13. na 14. 4. 1950 – policií a milicí byly obsazeny všechny salesiánské domy. Don Stuchlý je odvezen k sestřím františkánkám do Zlína a potom převezen do Domova důchodců v Lukově u Fryštáku.

Leden 1953 – druhý mrtvicový záchvat.

17. 1. 1953 – ve 22.35 hod. Don Ignác Stuchlý umírá ve věku 83 let.

22. 1. 1953 – koná se pohřeb v kostele sv. Mikuláše ve Fryštáku, pohřben je na místním hřbitově.

20. 1. 2001 – uzavření diecézního procesu blahořečení.

29. 11. 2002 – římská Kongregace pro svatořečení vystavila dekret o platnosti tohoto procesu.

Přes všechna utrpení, životní těžkosti a pronásledování Don Ignác Stuchlý nikdy o své víře nezapochoval a vždy působil na své okolí povzbudivě, byl radostně myslí.

Na slovíčko

Na svatbě v galilejské Káni... došlo víno, a proto řekla matka Ježíšovi: „Už nemají víno.“

Týden od 18. ledna, od památky Panny Marie, Matky jednoty křesťanů, do svátku Obrácení svatého Pavla (25. ledna) je věnován modlitbě za sjednocení křesťanů. V době, kdy západní civilizaci sužuje chorobný individualismus, jenž uzavírá do samoty člověka, který ztratil vztah k Bohu, a tedy i obětavou lásku k bližním, touží společnost po sjednocení i tím, že chce napravit „hříchy minulosti“, „hříchy rozdělení“. A toto pojetí poplatné ideologiím minulých staletí se promítlo i do myšlení křesťanů této doby. Zasáhlo i „snahu o znovusjednocení křesťanů“ odvolávající se oprávněně na Ježíšova slova, na jeho touhu, kterou vyjádřil při Poslední večeři, aby učedníci byli jedno, jako on je v Otci a Otec v něm. Tato slova ovšem odkazují na Nejsvětější Trojici. Jen ten, kdo je sjednocen s Ní, může šířit pravou jednotu. Ti křesťané, kteří začali v naší době více sympatizovat s myšlením, v němž si dialektický materialismus – marxismus podává ruce s psychologizující ideologií New Age, stavějí člověka do centra vesmíru. Nemohou pak postřehnout základ pravého motivu a principu sjednocování křesťanů a začali do hnutí za jednotu, nazývaného ekumenismus, vkládat své vlastní představy poplatné těmto myšlenkovým proudům, jimž uvěřili více než evangelium.

Mimo to vliv krize rodiny, manželství a rozkládající se civilizace pronikl i do křesťanských farností a rodin, které se nedokázaly pevně postavit proti rozkladu morálky. Tak lehce právě těmto „křesťanům uprostřed krize v krizi“ unikl základní klíč k pochopení Ježíšových slov při modlitbě v čas Poslední večeře: tím klíčem je Církev, která žije z moci Ducha Ježíšova a svědčí, že Ježíš je jediný Syn Otce a jediný Spasitel lidstva. Tito naši bratři začali propagovat sjednocení křesťanů, a nepo-

střehli, že mají usilovat o sjednocení Církve ve smyslu Ježíšovy modlitby, Církve, která se zrodila až o Letnicích.

Nadto ukazuje evangelium této neděle o vodě na svatební hostině v galilejské Káni, kterou Ježíš proměnil „za minutu dvanáct“ ve vynikající víno (podle názoru správce svatby až příliš dobré pro pokročilé hodování), na rozladění a možné rozdělení budoucích křesťanů právě tam, kde nepřijímají Nejsvětější eucharistii společně s Pannou Marií, papežem Petrem, oddaným mystikem Janem a dalšími učedníky, kteří Církev vedou a Ježíše milují a jsou pozváni na svatební hostinu Beránkovu.

Ježíš Marii odpověděl: „Co mi chceš, ženo? Ještě nepřišla má hodina.“ Jeho matka řekla služebníkům: „Udělejte všechno, co vám řekne.“

Dějiny toho, co novodobý výraz označuje jako „ekumenismus“, jsou tedy na jedné straně přehlídkou pyšného přístupu ke sjednocení křesťanů, či dokonce Církve, kdy se k „uvvedení do původního stavu“, nápodoby apokatastaze, postupuje cestou, jejímž činitelem ovšem již není Bůh, ale člověk, který se pyšně posadil na jeho trůn. Tato cesta má své „osvědčené“ prostředky: licitování o pravdu, dokonce i o tajemství víry, a lidské kompromisy. To má vést ke „sjednocení křesťanů“.

nů“. Kdo tak konají, ovšem připomínají pejska a kočičku ze známé pohádky o pečení dortu.

Na druhé straně jde ve snaze o jednotu Církve o inspirující přehlídku pokorné ekumeny, jednoty Církve, která už před prvním apoštolským sněmem v Jeruzalémě, o němž čteme ve Skutcích apoštolů, pohlédla na mysterium iniquitatis – tajemství nepravosti. To se projevilo již při Poslední večeři, hostině lásky, hostině proměny, transsubstanciací prorocky připravující na obětní smrt Ježíše na kalvarském kříži následujícího dne. Jidáš veden zlým duchem při této večeři odchází.

Jednotu Církve miluje, podobně jako Jan, miláček Páně, svatý Pavel, když těm, kdo „drží s Pavlem“, tedy s ním, a těm, „kdo drží s Apollem“, vyznává svou lásku k této jednotě: „Já držím s Kristem.“ Ukazuje cestu pokory Ježíšovy a pokory Církve. Píše tato slova v podřízenosti vůči tehdejšímu papeži Petrovi, podřízenosti, o níž upřímně bojoval vítězný boj. Završil dar svého obrácení u Damašku: přivádí ty, kdo se od Petra svých dnů odvrátili, k jejich obrácení, k návratu k jednotě s ním, k plnému společenství s Církví.

Dary jsou sice rozmanité, píše korintským křesťanům v tomto duchu své kratičké vyznání víry v Nejsvětější Trojici, v jejímž jménu byl v katolické církvi pokřtěn, **ale je pouze jeden Duch.**

P. Oldřich

Poselství Královny míru svěřené Mirjaně

„Drahé děti! S velikou láskou a trpělivostí se snažím učinit vaše srdce podle srdce svého. Snažím se příkladem vás naučit pokoře, moudrosti a lásce, neboť vás potřebuji, nemohu být bez vás, děti moje. Podle Boží vůle si vás vyběrám. Jeho mocí vás posiluji. Proto, děti moje, nebojte se otevřít mi svá srdce, já je dám svému Synu. Povedu vás skrze usmíření, půst a modlitbu. Má láska je nesmírná, nebojte se. Děti moje, modlete se za pastýře a vaše ústa at' jsou zavřena pro každý posudek, neboť nezapomeňte, že je vyvolil můj Syn a jen On je má právo soudit. Děkuji vám.“

Medžugorje 2. ledna 2013

K NAŠÍ VÍŘE V BOHA NEVYHNUTELNĚ PATŘÍ MARIA - dokončení ze str. 2

Na cestě a v životě víry můžeme někdy také zaznamenat svoji nuznost, nedosta- tečnost svého svědectví podávaného svě- tu. Bůh však vyvolil právě pokornou ženu z neznámé vesnice v jedné z nejvzdáleněj- ších provincií velké Římské říše. Vždycky, i uprostřed těch nejsvízelnějších těžkos- tí, s nimiž se máme vyrovnávat, musíme mít důvěru v Boha a obnovovat víru v je- ho přítomnost a konání v našich dějinách, jako tomu bylo u Marie. Nic není nemož- né Bohu! S Ním se náš život vždycky ubí- rá po bezpečném území a v pevné naději je otevřen budoucnosti.

Vyznáním *Kréda* „skrže Ducha Sva- tého přijal tělo z Marie Panny a stal se člověkem“ prohlašujeme, že Duch Sva- tý jakožto moc Nejvyššího Boha tajemně způsobil početí Božího Syna v Panně Ma- rii. Evangelista Lukáš podává slova arch- anděla Gabriela: „Duch Svatý sestoupí na tebe a moc Nejvyššího tě zastíní.“ (1,35) Jsou tu zřejmé dvě souvislosti. První se tý- cá momentu stvoření. Na začátku knihy Geneze čteme, že „Boží duch se vznášel nad vodami“ (Gn 1,2), tedy Duch stvoří- tel, který dal život všem věcem a člově- ku. To, co se stalo v Marii působením té- hož Božího ducha, je nové stvoření: Bůh, který povolává k bytí z ničeho, Vtělením uvádí do života nový počátek lidstva. Cír- kevní otcové často mluví o Kristu jako o novém Adamovi, aby zdůraznili, že na- rození Božího Syna z Panny Marie je za- čátkem nového stvoření. Přivádí nás to k zamyšlení nad tím, jak víra vnáší také do nás novost tak mocnou, že způsobuje druhé narození. Počátkem bytí křesťanů je totiž křest, který nám dává narodit se jako děti Boží, dává nám účast na Ježíšo- vě synovském vztahu k Otci. A rád bych podotkl, že křest *se dostává*, my „jsme po- křtěni“ - v trpném rodě - protože nikdo není schopen stát se sám od sebe dítětem Božím. Je to dar, který je udělen nezaslou- ženě. Svatý Pavel zmiňuje toto adoptivní dětství křesťanů v ústřední pasáži svého *listu Římanům*, kde píše: „Neboť všichni, kdo se dávají věst Božím Duchem, jsou Boží synové. Nedostali jste přece ducha otroctví, že byste museli zase znova žít ve

strachu. Dostali jste však ducha těch, kdo byli přijati za vlastní, a proto můžeme vo- lat: »Abba, Otče!« Spolu s naším duchem to potvrzuje sám Duch Svatý, že jsme Bo- ží děti“ (Řím 8,14-16), nikoli otroci. Jedi- ně otevřeme-li se jako Maria Božímu pů- sobení, jediné svěříme-li svůj život Pánu jakožto příteli, kterému naprosto důvěřu- jeme, všechno se mění, náš život dostává nový smysl a novou tvář, tvář dětí Otce, který nás miluje a nikdy neopustí.

Mluvili jsme o dvou souvisejících prv- cích. Prvním je duch vznášející se nad vo- dami, Duch Stvořitel. Druhý spočívá ve slovech andělova Zvěstování: „Moc Nej- vyššího tě zastíní.“ Je to odkaz na posvát- ný oblak, který se během putování exodu zastavoval nad stanem setkávání, nad archou úmluvy, kterou lid Izraele nesl s se- bou a která byla znamením přítomnosti

Boha (srov. Ex 40,34-38). Maria je tedy novým stanem setkávání, novou archou úmluvy. Když přitakala andělovým slo- vům, dostal příbytek v tomto světě Bůh; ten, jehož svět nemůže obsáhnout, začal přebývat v lůně Panny.

Vraťme se tedy k otázce, u které jsme začali a která se týkala Ježíšova původu, na něž se ptal Pilát: „Odkud jsi?“ Z našich úvah plyne, že hned od počátku evangelií je jasné, jaký je pravý Ježíšův původ. Je jed- norozeným Synem Otce, pochází z Boha. Stojíme před velkým a omračujícím tajem- stvím, které o Vánocích slavíme: Syn Bo- ží skrže Ducha Svatého přijal tělo z Ma- rie Panny a stal se člověkem. Tato zvěst zní stále nově a vnáší do našeho srdce na- ději a radost, protože nám pokaždé dává jistotu, že ačkoli se často cítíme slabými, nuznými a neschopnými před těžkostmi a zlem světa, Boží moc působí stále a ko- ná divy právě ve slabosti. Jeho milost je naší silou. (srov. 2 Kor 12,9-10)

*Přeložil Milan Glaser SJ
Česká sekce Vatikánského rozhlasu*

Reforma reformy a II. vatikánský koncil

Kardinál Koch v rozhovoru pro kato- lický portál *Kath.net* prohlásil, že „otázka liturgické reformy se úzce pojí se sprá- vnou interpretací II. vatikánského konci- lu“. V rozhovoru, o kterém referuje také vatikánský deník *L'Osservatore Roma- no*, předseda Papežské rady pro jedno- tu křesťanů poukazuje na problematiku termínu „reforma“. „Máme zde co do činění se zásadní alternativou“, říká švý- carský kardinál. „Je třeba se ptát, zda re- forma je rozchodem s dosavadní historií

a vytvořením něčeho úplně nového, tedy neztotožněním se s tím, co by mělo být reformováno. Anebo - ve shodě s etymo- logickým významem tohoto slova - je re- forma přiblížením se prvotní formě litur- gie ve shodě s církevní tradicí.“

„Takzvaná »reforma reformy«,“ do- dal kardinál Koch, „spočívá v ověření toho, zda její pokoncilní realizace je ve shodě se záměry, které vyjádřili koncili- ní otcové.“

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

Posílení řeholního života mezi anglikány, kteří vstupují do katolické církve

O slavnosti Matky Boží Panny Marie (1. ledna) bylo do plného společenství katolické církve, do personálního Ord- nariátu Panny Marie z Walsinghamu, přijato jedenáct sester z komunity Pan- ny Marie z Wantage (CSMV) v anglic- kém Oxfordshiru. Toto společenství by- lo dosud duchovním pilířem anglikánské církve, angažovalo se výrazně v tzv. Ox- fordském hnutí, které modlitbou a apo-

štolátem rozvíjelo snahu o sjednocení an- glikánů se Stolcem svatého Petra již od poloviny předminulého století. Těchto jedenáct sester se zatím připojí ke třem řeholnicím, které již do katolické církve přešly při založení Ordinariátu před ro- kem, a později se bude snažit zajistit si vlastní dům, aby mohly žít podle klasic- ké řehole svatého Benedikta.

Podle www.catholicherald.co.uk

Pondělí 21. 1. 2013: 6:05 Octava dies (703. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 6:35 Libanonská mise 6:45 Do vienka dané... Čipkárka z Pobedína 7:00 Putování modrou planetou: Egypt 7:40 Přejeme si... 7:55 Post Scriptum s Mons. Mgr. Jiřím Mikuláškem 8:15 Pastýř na člunu 8:35 Hudební magazín Mezi pražci 9:20 Poselství svatých: Johanka z Arku 9:30 Splněný sen 9:40 Žijeme mezi vámi 10:00 Nedělní čtení: 2. neděle v mezidobí 10:30 Moldávie – země zelená 10:45 Léta letí k andělům (55. díl): Lubomír Brabec 11:05 NOEkreace (166. díl) 11:15 Noeland (33. díl) 11:40 Sedmihlásky 11:45 Maminčiny pohádky (11. díl): Čarovná křída II. 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Koncert chval z Katolické charismatické konference 2011: Chapela 13:05 Světec dvou národů 13:40 Octava dies (703. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 14:10 Zkouška víry 14:25 CHKO Moravský kras – Povodí Punkvy (4. díl) 14:45 Katedrála svatého Václava v Olomouci 15:10 Noční univerzita: Katecheze jako výchova víry – doc. Dr. Ludvík Dřímál, Th.D. 15:50 Don Bosco v Angole 16:10 V posteli POD NEBESY IV. (10. díl) 17:00 NOEparáda (200. díl) [L] 18:00 Godzone magazín [P] 18:30 Maminčiny pohádky (12. díl): O bílé nitce 18:40 Sedmihlásky 18:50 Óda na... 19:10 Lék na AIDS 19:40 Přejeme si... 20:00 Klapka s... (54. díl): Pavlem Koničkem [P] 20:45 Barva lásky 21:15 Na koberečku 21:30 Zachraňte zašlé orchestriony 21:55 P. Jan Linhart – Proč Bůh mlčí? 22:50 NOEkreace (166. díl) 23:00 Octava dies (703. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 23:35 Kulatý stůl: Biskup Hlouch, mučedník 1:05 Poslech Radia Proglas.

Úterý 22. 1. 2013: 6:05 Kousek nebe 6:30 Cena Celestýna Opitze 7:50 Plápolý ohňa 8:10 Obec Cífer 8:25 Charita sv. Anežky Otrokovice (3. díl): Charitní pečovatelská služba Otrokovice 8:30 Kde končí Evropa: Balkán I. 9:25 Poselství svatých: Johanka z Arku 9:35 Neřež v COOLTOURu 2011 10:00 Octava dies (703. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 10:30 P. Jan Linhart – Proč Bůh mlčí? 11:25 Kaple v poušti 11:40 Sedmihlásky 11:45 Maminčiny pohádky (12. díl): O bílé nitce 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Platinové písničky (39. díl): Dechovka 12:35 Zkouška víry 12:50 Franz Liszt: Virtuózní hudby 13:40 Putování modrou planetou: Egypt 14:25 Kulatý stůl: Biskup Hlouch, mučedník 16:00 Přejeme si... 16:15 Léta letí k andělům (55. díl): Lubomír Brabec 16:35 V posteli POD NEBESY IV. (10. díl) 17:25 Saxofonák [P] 17:37 Poutní místo Starý Bohumín 17:50 Pohádka o valašských frgálových princeznách 18:00 Noeland (33. díl) 18:25 Sedmihlásky 18:30 Maminčiny pohádky (13. díl): O panence z oříšku 18:40 Hermie a Ihačka Flo 19:05 NOEkreace (166. díl) 19:15 69783 19:40 Zpravodajské Noeviny (456. díl): 22. 1. 2013 [P] 20:00 S biskupem naživo: tentokrát s Františkem Václavem Lobkowiczem [L] 21:40 Zpravodajské Noeviny (456. díl): 22. 1. 2013 22:00 Kultura života – Bioetika: Potrat dnes [P] 22:30 Hlubinami vesmíru s dr. Richardem Wünschem, 2. díl 23:20 Post Scriptum s Mons. Mgr. Jiřím Mikuláškem 23:40 Přejeme si... 0:00 Cvrlikání: Petr Linhart 1:05 Poslech Radia Proglas.

Středa 23. 1. 2013: 6:05 Zpravodajské Noeviny (456. díl): 22. 1. 2013 6:20 Noční univerzita: Katecheze jako výchova víry – doc. Dr. Ludvík Dřímál, Th.D. 7:05 Zambie: Řemesla Dona Boska 7:20 NOEkreace (166. díl) 7:30 Zachraňte zašlé orchestriony 7:50 Cvrlikání: Petr Linhart 8:55 Pro vita mundi (14. díl): JUDr. Bohumír Jakubjak 9:40 Za tajemstvím šumavských lesů 10:30 Generální audience Benedikta XVI. [L] 11:25 Umění sklářských mistrů

12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Klapka s... (54. díl): Pavlem Koničkem 12:50 Lék na AIDS 13:20 Gavran 13:40 Post Scriptum s Mons. Mgr. Jiřím Mikuláškem 14:00 Libanonská mise 14:10 Na koberečku 14:20 Octava dies (703. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 14:50 Drslavice 15:00 Poselství svatých: Johanka z Arku 15:10 Melódia dúhy 15:25 Don Bosco v Angole 15:40 Zpravodajské Noeviny (456. díl): 22. 1. 2013 16:00 NOEparáda (200. díl) 17:00 V posteli POD NEBESY IV. (11. díl) 18:00 Studentská mše svatá z ostravsko-opavského biskupství [L] 18:55 Odeřaz po tvojom 19:05 Maminčiny pohádky (14. díl): O papírové lodičce 19:15 Sedmihlásky 19:20 Terra Santa News: 23. 1. 2013 [P] 19:40 Přejeme si... [P] 20:00 BET LEChem – vnitřní domov (26. díl) [P] 20:15 Doc. Dr. Ing. Juraj KOSEK – Obnovitelná elektřina: Demystifikace [P] 21:45 NOEkreace (166. díl) 22:00 Jak potkávat svět 23:20 Generální audience papeže Benedikta XVI. [P] 23:50 CHKO Moravský kras – Povodí Punkvy (4. díl) 0:15 Večer chval 1:25 Poslech Radia Proglas.

Čtvrtek 24. 1. 2013: 6:01 Zpravodajské Noeviny (456. díl): 22. 1. 2013 6:15 Lék na AIDS 6:45 BET LEChem – vnitřní domov (26. díl) 7:00 Platinové písničky (39. díl): Dechovka 7:30 Zkouška víry 7:45 NOEkreace (166. díl) 7:55 Kultura života – Bioetika: Potrat dnes 8:25 69783 8:50 S biskupem naživo: tentokrát s Františkem Václavem Lobkowiczem 9:55 Kulatý stůl: Biskup Hlouch, mučedník 11:25 Přejeme si... 11:40 Sedmihlásky 11:45 Maminčiny pohádky (14. díl): O papírové lodičce 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Cena Celestýna Opitze 13:30 Terra Santa News: 23. 1. 2013 13:50 10 let poté 14:25 Pro vita mundi (14. díl): JUDr. Bohumír Jakubjak 15:05 Godzone magazín 15:35 Neřež v COOLTOURu 2011 16:00 Ars Vaticana (28. díl) [P] 16:15 Podobenství (2. díl): O rozséváči 16:45 Dana & Přátelé (2. díl) 17:15 Putování modrou planetou: Egypt 18:00 Hermie a Ihačka Flo 18:25 Sedmihlásky 18:30 Maminčiny pohádky (15. díl): O splněném přání 18:40 Kde končí Evropa: Balkán I. 19:35 Charita sv. Anežky Otrokovice (4. díl): Nový domov Otrokovice 19:40 Zpravodajské Noeviny (457. díl): 24. 1. 2013 [P] 20:00 U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (69. díl) [L] 21:25 Putování po evropských kláštích: Benediktinský klášter v Zevenkerken, Belgie 21:55 Zpravodajské Noeviny (457. díl): 24. 1. 2013 22:15 Post Scriptum s P. Václavem Křížem [P] 22:35 Splněný sen 22:45 Octava dies (703. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 23:20 Přejeme si... 23:35 Kousek nebe 0:05 Zpravodajské Noeviny (457. díl): 24. 1. 2013 0:20 NOEparáda (200. díl) 1:20 Poslech Radia Proglas.

Pátek 25. 1. 2013: 6:05 Zpravodajské Noeviny (457. díl): 24. 1. 2013 6:20 NOEkreace (166. díl) 6:30 NOEparáda (200. díl) 7:30 Salesiánský magazín 7:50 CHKO Moravský kras – Povodí Punkvy (4. díl) 8:10 Don Bosco v Angole 8:25 Doc. Dr. Ing. Juraj KOSEK – Obnovitelná elektřina: Demystifikace 10:00 Saxofonák 10:10 Hlubinami vesmíru s dr. Richardem Wünschem, 2. díl 10:55 Klapka s... (54. díl): Pavlem Koničkem 11:40 Sedmihlásky 11:45 Maminčiny pohádky (15. díl): O splněném přání 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Přejeme si... 12:20 69783 12:45 Putování modrou planetou: Egypt 13:25 BET LEChem – vnitřní domov (26. díl) 13:45 Koncert chval z Katolické charismatické konference 2011: Chapela 14:45 Don Bosco v Angole 15:00 Zachraňte zašlé orchestriony 15:20 Lék na AIDS 15:55 Zpravodajské Noeviny (457. díl): 24. 1. 2013 16:10 Na koberečku 16:25 S biskupem naživo: tentokrát s Františkem Václavem Lobkowiczem

17:30 Nešpory na zakončení Týdne modliteb za jednotu křesťanů. [L] 18:50 Sedmihlásky 18:55 Maminčiny pohádky (16. díl): Osika a vítr 19:05 Putování po evropských kláštích: Benediktinský klášter v Zevenkerken, Belgie 19:35 Práce Charity v Mexiku [P] 20:00 Kulatý stůl: Bezdomovectví – problém dneška [L] 21:35 Terra Santa News: 23. 1. 2013 22:00 Nedělní čtení: 3. neděle v mezidobí [P] 22:30 Přejeme si... 22:45 Kde končí Evropa: Balkán I. 23:45 Ars Vaticana (28. díl) 0:00 Podobenství (2. díl): O rozséváči 0:30 Dana & Přátelé (2. díl) 1:00 Poslech Radia Proglas.

Sobota 26. 1. 2013: 6:05 Práce Charity v Mexiku 6:25 Post Scriptum s P. Václavem Křížem 6:45 Podobenství (2. díl): O rozséváči 7:15 Dana & Přátelé (2. díl) 7:45 BET LEChem – vnitřní domov (26. díl) 8:00 Noeland (33. díl) 8:25 Sedmihlásky 8:30 Hermie a Ihačka Flo 9:00 NOEparáda (200. díl) 10:00 V posteli POD NEBESY IV. (11. díl) 10:50 Ohlédnutí za Celostátním setkáním mládeže Žďár 2012 (19. díl): Sobotní večerní vigilie I. část [P] 11:45 Poselství svatých: Johanka z Arku 12:00 Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI [P] 12:10 Zpravodajské Noeviny (457. díl): 24. 1. 2013 12:25 Nedělní čtení: 3. neděle v mezidobí 12:55 Přejeme si... 13:10 Kultura života – Bioetika: Potrat dnes 13:45 U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (69. díl) 15:05 NOEkreace (166. díl) 15:15 Saxofonák 15:30 Platinové písničky (39. díl): Dechovka 16:05 Terra Santa News: 23. 1. 2013 16:25 Práce Charity v Mexiku 16:45 Neřež v COOLTOURu 2011 17:05 Obec Pobedim 17:15 Godzone magazín 17:45 Libanonská mise 18:00 Krkonošský národní park (5. díl) 18:15 Perly ostravské architektury: Kostel sv. Václava 18:25 Sedmihlásky 18:30 Maminčiny pohádky (16. díl): Osika a vítr 18:40 S biskupem naživo: tentokrát s Františkem Václavem Lobkowiczem 19:40 Salesiánský magazín 20:00 Outdoor Films s Romanem Vehovským (12. díl) [P] 21:30 Zachraňte zašlé orchestriony 21:55 Putování modrou planetou: Guatemala 22:30 Zkouška víry 22:45 Charita sv. Anežky Otrokovice (4. díl): Nový domov Otrokovice 22:50 Noční univerzita: Katecheze jako výchova víry – doc. Dr. Ludvík Dřímál, Th.D. 23:35 Kousek nebe 0:05 Koncert chval z Katolické charismatické konference 2011: Chapela 1:05 Poslech Radia Proglas.

Neděle 27. 1. 2013: 6:15 Saxofonák 6:30 Kultura života – Bioetika: Potrat dnes 7:00 Ars Vaticana (28. díl) 7:10 U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (69. díl) 8:35 Město Leopoldov 8:50 Lék na AIDS 9:20 69783 10:00 Mše svatá z Trnavy 11:05 Světec dvou národů 11:35 Libanonská mise 11:45 Na koberečku 12:00 Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [L] 12:20 Zpravodajský souhrn týdne [P] 13:10 Platinové písničky (40. díl): Dechovka 13:45 Outdoor Films s Romanem Vehovským (12. díl) 15:15 Charita sv. Anežky Otrokovice (4. díl): Nový domov Otrokovice 15:20 Pilátova amnestia 15:45 Poselství svatých: František z Assisi 16:00 BET LEChem – vnitřní domov (26. díl) 16:15 NOEkreace (167. díl) [P] 16:25 Hermie a ustrašený pavouk 16:55 Sedmihlásky [P] 17:00 Noeland (62. díl) [P] 17:30 Ohlédnutí za Celostátním setkáním mládeže Žďár 2012 (19. díl): Sobotní večerní vigilie I. část 18:25 Modra 18:50 Odeřaz po tvojom 19:00 Ars Vaticana (28. díl) 19:10 Přejeme si... [P] 19:25 Octava dies (704. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 20:00 Quo Vadis 22:20 S biskupem naživo: tentokrát s Františkem Václavem Lobkowiczem 23:20 Nedělní čtení: 3. neděle v mezidobí 23:50 Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. 0:15 Zpravodajský souhrn týdne 1:05 Poslech Radia Proglas.

Sestry premonstrátky ze Svatého Kopečka u Olomouce Vás srdečně zvou na volně koncipovaný cyklus duchovních obnov **Pane, nauč nás modlit se**, který má přímou souvislost s vyhlášeným Rokem víry. Duchovní obnovu na téma **OTČE NÁŠ, JENŽ JSI NA NEBESÍCH** se uskuteční ve dnech **16.-17. 2. 2013**. Program začíná v sobotu v 9 hodin mši svatou v bazilice Navštívení Panny Marie a pokračuje v Norbertinu (vede S. Siarda L. Trochtová). Zakončení v neděli ve 13 hodin. Z důvodu omezené kapacity je **nutné se přihlásit do 11. 2. 2013** na e-mail: info@premonstratky.cz, tel. 733 755 836.

Kvasice (okres Kroměříž), 2. února 2013 - HROMIČNÍ BOHOSLUŽBA MATEK ve farním kostele. Program: 10.00 sv. růženec a modlitby matek • 10.30 mše svatá a žehnání svící • 11.30 adorace a prosba za děti • 12.00 požehnání a zakončení. Poté posezení na faře. Srdečně zvou matky i ostatní. Srdečně zve farnost s P. Petrem a místní Hnutí modliteb matek.

PRO-LIFE PORODNÍK OBDRŽEL NEJVYŠŠÍ PAPEŽSKÉ VYZNAMENÁNÍ

Průkopnický pro-life porodník Dr. Robert Walley obdržel v prosinci loňského roku nejvyšší vyznamenání, které může papež udělit laikům a řeholníkům, tzv. Pro Ecclesia et Pontifice. Lékař je zakladatelem organizace MaterCare International (MCI), sdružující katolické porodníky a gynekology, kteří respektují důstojnost mateřství a života nenarozených dětí. Organizace pomáhá matkám a malým dětem prostřednictvím iniciativy služeb, výzkumu a obhajoby v rozvojových zemích za účelem snížení mateřské a poporodní úmrtnosti a nemocnosti. MCI nepodporuje potraty ani antikoncepci.

LifeSiteNews.com

TELEVIZNÍ HVĚZDA PROTI SITCOMU

Angus T. Jones (19 let) nabádá diváky, aby přestali sledovat televizní seriál *Dva a půl chlapa*, ve kterém hraje Jakea. „Nenechávejte se dále zahlcovat špinou,“ vyzývá herec. „Udělejte si průzkum, jaký vliv má televize na váš mozek, a já vám slibuji, že pak dobře zvážíte, co budete v televizi sledovat.“ A pokračuje: „Nechci být součástí plánu nepřítele. Nemůžete žít pravdivě, v bázi Boží a hrát v seriálu, jako je tento.“ Herec se jako jeden z mála vzeprél hollywoodskému trendu zneužívání sexuality, když se na internetu objevila dvě videa, ve kterých tento trend kritizuje.

www.lifenews.sk

BREVIÁŘ PRO LAIKY

19. – 26. LEDNA 2013

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 20. 1.	PO 21. 1.	ÚT 22. 1.	ST 23. 1.	ČT 24. 1.	PÁ 25. 1.	SO 26. 1.									
Antifona	919	1029	1708	1924	949	1061	964	1077	1734	1953	1286	1426	1722	1941		
Žalm	784	883	786	884	783	881	784	883	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	920	1029	1709	1926	949	1062	964	1078	1734	1953	1286	1426	1723	1941		
Antifony	920	1030	1283	1423	950	1062	965	1079	981	1097	1286	1427	1014	1132		
Žalmy	921	1030	813	914	950	1063	965	1079	981	1097	813	914	1014	1132		
Krátké čtení a zpěv	923	1033	1283	1423	953	1066	969	1083	1735	1954	1287	1427	1724	1942		
Antifona k Zach. kantiku	688	777	1283	1423	953	1066	969	1083	1735	1954	1287	1427	1290	1431		
Prosby	924	1034	1711	1927	953	1066	969	1084	1724	1943	1675	1894	1724	1943		
Závěrečná modlitba	689	778	1283	1423	1285	1425	970	1084	1285	1425	1287	1428	1290	1431		
Modlitba během dne:																
Hymnus	925	1035	940	1051	954	1067	970	1085	986	1103	792	890	1018	1137		
Antifony	925	1036	940	1051	955	1068	971	1085	987	1103	1287	1428	1019	1138		
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Krátké čtení	927	1038	943	1054	957	1070	973	1088	989	1106	1288	1428	1021	1141		
Závěrečná modlitba	689	778	943	1054	957	1071	973	1088	990	1106	1287	1428	1022	1141		
Nešpory:																
Hymnus	915	1024	929	1039	1714	1932	959	1072	975	1090	1736	1955	1286	1426	1024	1143
Antifony	916	1025	929	1040	1284	1424	960	1073	976	1091	992	1109	1289	1429	1025	1144
Žalmy	916	1025	930	1040	1715	1932	960	1073	976	1091	992	1109	1678	1897	1025	1144
Kr. čtení a zpěv	918	1027	933	1043	1284	1424	962	1076	979	1094	1737	1956	1289	1430	1027	1146
Ant. ke kant. P. M.	688	777	689	778	1284	1424	962	1076	979	1094	1737	1956	1289	1430	689	778
Prosby	918	1028	933	1044	1718	1936	963	1076	979	1095	1731	1950	1681	1900	1028	1147
Záv. modlitba	689	778	689	778	1283	1423	1285	1425	980	1095	1285	1425	1287	1428	690	779
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení

Neděle 20. 1. – 2. neděle v mezidobí
1. čt.: Iz 62,1–5
Ž 96(95),1–2a,2b–3,7–8a,9–10ac
Odp.: 3 (*Výpravujte mezi všemi národy o Hospodinových dívech.*)
2. čt.: 1 Kor 12,4–11
Ev.: Jan 2,1–12
Slovo na den: *Naplňte džbány vodou!*

nebo votivní mše za jednotu křesťanů:
1. čt.: Dt 30,1–4
Jer 31,10,11–12ab,13cd+14b
Odp.: srov.10c (*Pane, shromáždí svůj rozptýlený lid!*)
2. čt.: 1 Kor 1,10–13
Ev.: Mt 18,19–22
(nebo jiná čtení z Lekcionáře VI/1)
Slovo na den: *Já jsem uprostřed nich.*

Pondělí 21. 1. – památka sv. Anežky Římské
1. čt.: Žid 5,1–10
Ž 110(109),1,2,3,4
Odp.: 4bc (*Ty jsi kněz navěky podle řádu Melchizedeova!*)
Ev.: Mk 2,18–22
Slovo na den: *Hosté na svatbě.*

Úterý 22. 1. – nez. pam. sv. Vincence
1. čt.: Žid 6,10–20
Ž 111(110),1–2,4–5,9+10c
Odp.: 5b (*Hospodin bude neustále pamatovat na svou smlouvu.*)
Nebo: *Aleluja.*
Ev.: Mk 2,23–28
Slovo na den: *Sobota je pro člověka.*

Středa 23. 1. – ferie
1. čt.: Žid 7,1–3,15–17
Ž 110(109),1,2,3,4
Odp.: 4bc (*Ty jsi kněz navěky podle řádu Melchizedeova!*)
Ev.: Mk 3,1–6
Slovo na den: *Život zachránit.*

Čtvrtek 24. 1. – památka sv. Františka Saleského
1. čt.: Žid 7,25–8,6
Ž 40(39),7–8a,8b–9,10,17
Odp.: srov. 8a+9a (*Hle, přicházím, Pane, splnit tvou vůli.*)
Ev.: Mk 3,7–12
Slovo na den: *Mít pro něho připravenou loďku.*

Pátek 25. 1. – svátek Obrácení sv. Pavla
1. čt.: Sk 22,3–16 nebo Sk 9,1–22
Ž 117(116),1,2
Odp.: Mk 16,15 (*Jděte do celého světa a hlásejte evangelium.*)
Nebo: *Aleluja.*
Ev.: Mk 16,15–18
Slovo na den: *Evangelium všemu tvorstvu.*

Sobota 26. 1. – památka sv. Timoteje a Tita
1. čt.: 2 Tim 1,1–8 nebo Tit 1,1–5
Ž 96(95),1–2a,2b–3,7–8a,10
Odp.: 3 (*Výpravujte mezi všemi národy o Hospodinových dívech.*)
Ev.: Lk 10,1–9
Slovo na den: *Poslal je před sebou, kam chtěl sám přijít.*

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

ROZMLUVY S BOHEM • ROZJÍMÁNÍ NA KAŽDÝ DEN CÍRKEVNÍHO ROKU

Svazek 3a: Mezdobí (1.-7. týden) **NOVINKY**
Svazek 3b: Mezdobí (8.-13. týden)
*Francisco Fernández-Carvajal • Ze španělštiny
přeložil Petr Koutný*

Texty španělského autora, působícího v prelatuře Opus Dei, jsou určeny pro každého, kdo touží každý den vstoupit do modlitby a nechat se vést úryvky z Písma svatého a duchem dané liturgické doby.

Paulínky • Váz., 112x170 mm, 3a - 504 stran,
3b - 448 stran, cena jednoho svazku 269 Kč

Lze objednat také další dosud vyšlé svazky:

Svazek 1: Advent - Doba vánoční - Zjevení Páně - 432 stran, 250 Kč
Svazek 2a: Postní doba - Velikonoční triduum - 392 stran, 235 Kč
Svazek 2b: Velikonoční období - 408 stran, 240 Kč
Svazek 6: Slavnosti a svátky (leden-červen) - 472 stran, 255 Kč

JAKO BYCHOM DNES ZEMŘÍT MĚLI

Miloš Doležal

Advent 1949, zasněžená mrazivá Vysočina, nedělní dopoledne 11. prosince. V malém kostele v Číhošti se při kázání P. Josefa Toufara třikrát zakýval dřevěný oltářní křížek a zůstal krou-

cen a vychýlen mimo těžiště. Pohyb křížku vidělo dvacet svědků. Do rozbíhajícího se církevního objasnování se vlomila komunistická Státní bezpečnost. P. Toufar byl zatčen, uvězněn, mučením jej nutili lživě doznat, že vše podvodně sestrojil. Jeho mučednická smrt zhatila chystaný inscenovaný monstrproces. Pro autora základní pohnutkou k sepsání díla nebylo vyvrátit či potvrdit, že se křížek skutečně tajemně zahýbal, ale naléhavá touha pochopit, kdo P. Josef Toufar byl a co všechno v jeho údělu předcházelo dějství poslednímu. Po létech pátrání, shromažďování dokumentů, snímků i svědeckých výpovědí vznikla kniha skládající ze dvou rovnocenných částí, textové a obrazové, hluboce oslovující obraz kněze Kristova.

Nová tiskárna Pelhřimov, spol. s r. o.
Váz., přebal, A5, křídový papír, 448 stran, 380 Kč

MŮJ BRATR PAPEŽ

Georg Ratzinger • Rozhovor s Michaelem Hesemannem • Z němčiny přeložil Vladimír Petkevič

Knížní rozhovor, který poskytl Georg Ratzinger, bratr papeže Benedikta XVI., novináři Michaelu Hesemannovi. Georg poutavě vypráví o úzkém přátelství, které poji oba muže už více než 80 let. Rozhovor vznikl u příležitosti 60. výročí vysvěcení obou bratrů na kněze a zahrnuje i velmi neotřelý pohled na jmenování Josefa Ratzingera papežem.

Portál, s. r. o. • Váz., přebal, A5,
278 stran + 8 stran barevné obrazové přílohy, 379 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,

Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24

Matice cyrilometodějská s. r. o.